

វិវរណៈនព្រះយស្មីវគ្គិសុទ្ធ — លខេប៊ី

បើកសម្តែងនៃគ្រឹះទំនាយៈ ការសិក្សាអំពីវិវរណៈ និងផលរូបនៃសេចក្តីពិត

Jeff Pippenger

2023-08-21

«ដូច្នេះ ក្នុងការស្រង់រកក្នុងវាល
និងជីករកគ្រឿងអលង្ការដ៏មានតម្លៃនៃសេចក្តីពិត
ទ្រព្យសម្បត្តិដែលលាក់កំបាំងក្នុងរូបនាមយល់ឃើញ។ ដោយមិនបានរំពឹងទុក
យើងរកឃើញដ៏មានតម្លៃ ដែលត្រូវតែប្រមូល និងរក្សាទុកជាទ្រព្យ។
ហើយការស្រង់រកនោះត្រូវតែបន្តទៅទៀត។ រហូតមកដល់ពេលនេះ
ទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើនដែលបានរកឃើញ សុទ្ធតែជាផលប៉ះពាល់ខាងលើ
ហើយទទួលបានដោយងាយស្រួល។ នៅពេលការស្រង់រកក្នុងរូបនាមអនុវត្តយ៉ាងគ្រឹមត្រូវ
គ្រប់ការខិតខំក្នុងរូបនាមឡើង ដើម្បីប្រើក្នុងការយល់ដឹង និងចិត្តឲ្យបរិសុទ្ធ។
នៅពេលចិត្តគំនិតក្នុងរូបនាមរក្សាឲ្យបើកចំហ
ហើយកំពុងស្រង់រកក្នុងវាលនៃវិវរណៈជានិច្ច
យើងនឹងរកឃើញស្រទាប់សម្បូរបែបនៃសេចក្តីពិត។»

«សេចក្តីពិតបុរាណៗ នឹងត្រូវបានបើកសម្តែងក្នុងទិដ្ឋភាពថ្មីៗ
ហើយសេចក្តីពិតដែលត្រូវបានមើលរំលងក្នុងការស្រង់រក នឹងលេចមក។
សេចក្តីពិតដ៏មហិមា
ត្រូវបានកប់ទុកនៅក្នុងការបញ្ចេញនៃដោយរំលោភសាស្ត្រនៃកំហុស
ប៉ុន្តែវានឹងត្រូវបានរកឃើញដោយអ្នកស្រង់រកដែលមានចិត្តត្រង់យាយាម។
នៅពេលដែលគាត់រកឃើញ
និងបើកយល់ដឹងកំណប់នៃអលង្ការដ៏មានតម្លៃនៃសេចក្តីពិត
នោះមិនមែនជាការល្អបំផុតទេ ដូច្នេះអស់អ្នកដែលឲ្យតម្លៃដល់អលង្ការទាំងនេះ
អាចកាន់កាប់វាបាន ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេមានយល់ដឹងកំណប់មួយ
ដើម្បីបើកឲ្យអ្នកដទៃផងដែរ។ អ្នកណាដែលចែកចាយ
មិនបានឲ្យឲ្យខុសឆ្គងដល់កំណប់នោះទេ ដូច្នេះនៅពេលដែលគាត់ពិនិត្យវា
ដើម្បីប្រើប្រាស់វាតាមរបៀបមួយដែលទាក់ទាញអ្នកដទៃ
គាត់ក៏រកឃើញកំណប់ថ្មីៗផងដែរ...»

«អស់អ្នកដែលឈរនៅចំពោះមុខបុរាណជាជនជាតិបង្កើននៃសេចក្តីពិត
ត្រូវប្រឈមមុខនឹងបុរាណបទដ៏ធំៗ។ ពួកគេមិនត្រូវចំណាយពេលដ៏មានតម្លៃទៅក្នុង
ការនិយាយអំពីបុរាណបទតូចតាចឡើយ។ សូមឲ្យពួកគេសិក្សាពីបុរាណបទបន្តិច
ហើយប្រកាសពីបុរាណបទបន្តិច។ សូមឲ្យពួកគេបន្តិចស្តីពីក្នុងដៃរបស់ពួកគេ
ដូចជាដាវមុខពីរដ៏មុតស្អាត។ សូមឲ្យវាផ្ទុកជាសាកសួរអំពីសេចក្តីពិតកាលពីអតីតកាល
ហើយបង្ហាញនូវអ្វីដែលនឹងកើតមាននៅពេលអនាគត។»

«ពន្លឺដែលបានកើតឡើងនឹងចាំងបំភ្លឺលើសេចក្តីពិតដ៏ធំៗទាំងអស់នៃព្រះបន្ទូល
ទំនាយហើយសេចក្តីពិតទាំងនោះនឹងត្រូវបានយល់ក្នុងភាពស្រស់ថ្លា និងពន្លឺរុងរឿង
ដូចជាការស្វែងរកដ៏ល្អនៃព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិតនិងបំភ្លឺគ្រប់ដណ្តប់លើទាំង
មូល»។ Manuscript Releases, volume 1, 37–40.

ខុញ្ចានដាក់បង្ហាញនូវតំណាងពុយាករណ៍គ្រប់គ្នានឹងចាប់ផ្តើមតាមរយៈអត្ថបទមុន។
ដើម្បីឱ្យមានចំណាយលើការងារដែលអសម

បុរសិទ្ធិបង្កើនអ្នកកំពុងអានអត្ថបទទាំងនេះតាមអ៊ីនធឺណិត ខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នកយល់ថា អត្ថបទទាំងនេះគួរឲ្យមានរបៀបតាមលំដាប់កាលបរិច្ឆេទទេ។ ខ្ញុំយល់ថា មានអ្នកខ្លះដែលកំពុងតាមដានអត្ថបទទាំងនេះ

ហើយចំពោះពួកគេ ខ្ញុំសូមអភ័យទោសចំពោះការនិយាយសុទ្ធនៃទាំងអស់។ ខ្ញុំប្រាប់ពុំយ៉ាងផុតពីការគាំទ្រតាមព្រះគម្ភីរឲ្យគ្រប់គ្នាទទួលបានសេចក្តីពិតដដែលយើងកំពុងលើកយកមកពិចារណា ដើម្បីបិទយុទ្ធសាស្ត្រនាដំណើរនៃរបបសុទ្ធាតុគោលការណ៍ដដែល Future for America ប្រើប្រាស់ និងអាចយល់ និងបន្តមានការចូលរួម

ដល់មនុស្សជាតិក្នុងចំណោមយើងមានដឹងរួចហើយក៏ដោយ។

ដល់កើតឡើងមុនពេលទុរានព្រះគុណបិទ។

ចូរឲ្យអ្នកនោះនាំតែប៉ែរសូទុជតទៅទៀត»។ វិវរណៈ 22:10, 11។

ដលៃខ្ញុំជឿថាអាចអនុវត្តបានទើនហែន។ គោលការណ៍នោះគួរមានដាក់នៅក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃព្រះរាជកិច្ចរបស់ពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

កាលណាពុទ្ធិញ្ញញ្ញាណនៃចេតុតីពិតមានយាងមក

នោះទ្រង់នឹងនាំអ្នកកាលគុណចូលទៅក្នុងសេចក្តីពិតទាំងអស់៖
ដុបិតទ្រង់នឹងមិនមានបន្ទូលដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ទេ;
ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានឮ នោះទ្រង់នឹងមានបន្ទូលអំពីអ្វីៗទាំងនោះ
ហើយទ្រង់នឹងបង្ហាញប្រាប់អ្នកកាលគុណអំពីការណ៍ដែលនឹងមក។
ទ្រង់នឹងលើកតម្កល់ឧត្ត្រៈ ដុបិតទ្រង់នឹងទទួលពីរបស់ឧត្ត្រ
ហើយនឹងបង្ហាញដល់អ្នកកាលគុណ។ យ៉ូហាន 16:8-16។

នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា
«ឧត្ត្រនៅតែមានអ្វីជាច្រើនត្រូវប្រាប់អ្នកកាលគុណ
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះអ្នកកាលគុណមិនអាចទ្រាំទ្របានទេ» នោះវាគឺជាទ្រង់ការជឿជាក់របស់ឧត្ត្រថា
ឥឡូវនេះមានអ្វីជាច្រើនត្រូវចែករំលែក ប៉ុន្តែជាមុនសិនគួរតែមានមូលដ្ឋានហេតុផលដ៏សម
ស្របសម្រាប់ស្តាប់បន្ទាប់សេចក្តីពិតទាំងនោះ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំទាំងឡាយមុននេះបានកំណត់សារប
ស់ទេវតាទាំងបីថាត្រូវបានកំណត់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលទ្រង់ប្រៀនប្រដៅ
«ពិតពលោកអំពីបាប អំពីសេចក្តីសុចរិត និងអំពីការជំនុំជម្រះ»។
សារទាំងបីនោះគឺជាសារព្រះមានចុងក្រោយ ដូច្នេះ
អត្ថបទនេះដែលកំណត់អំពីកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាសក្ខីភាពដ៏សំខាន់មួយ
ពីព្រោះវាសង្កេតឃើញថា សារនោះត្រូវបានយល់ដឹងជាបន្តបន្ទាប់
ហើយវាត្រូវបានយល់ដឹងតាមរយៈអ្នកដែលមានប្រវត្តិព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបំណុំនោះ។
យ៉ូហាន ក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ កំណត់ឱ្យសេចក្តីពិតនោះឯង នៅពេលដែលគាត់បញ្ជាក់ថា
គាត់ជាអាជីវិទូសុទ្ធចុងទីប្រាំពីរ ដែលគោរពបូជានៅចុងសែប្រាំបី
នៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ។

ឧត្ត្របានសូមឱ្យនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ នៅចុងរបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយបានឮពីខាងក្រោយឧត្ត្រ នូវសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដូចជាសំឡេងត្រឡប់វិវរណៈ 1:10

នៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ
ពួកអាដ្យែនីស្ទចុងទីប្រាំពីរដែលនឹងយល់សារដែលត្រូវបានបើកក្នុងនៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ
នឹងយល់ដូច្នេះបាន ពីព្រោះពួកគេ «សូមឱ្យនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ»។
ក្នុងបរិបទនៃកាយប្រៀបប្រដូចដែលយើងត្រូវបានប្រាប់ថា
«បង្ហាញពីបទពិសោធន៍របស់ប្រជាជនអាដ្យែនីស្ទ» យ៉ូហានជាព្រះហស្តចារិយដ៏ឈ្លាសវៃ
ពីព្រោះគាត់មានប្រវត្តិព្រះវិញ្ញាណ។
គាត់កំណត់ឱ្យព្រះហស្តចារិយដ៏ឈ្លាសវៃទាំងឡាយនៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ
ដែលសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងមួយ «នៅខាងក្រោយ» ពួកគេ។ «សំឡេងពីខាងក្រោយ» គាត់
គឺជា អាល់ផា និង អូមហេតា
ដូចដែលបានកំណត់អត្ថសញ្ញាណនៅក្នុងឧបន្ទាប់កុលាមនោះ
ហើយសំឡេងនោះប្រាប់គាត់ឱ្យត្រឡប់ទៅរកផ្លូវបុរាណទាំងឡាយ
ហើយដើរនៅក្នុងផ្លូវទាំងនោះ។

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ «ចូរឈរនៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ ហើយមើល
ហើយសួររកផ្លូវបុរាណទាំងឡាយ ថា តើផ្លូវល្អអន្តរាគមន៍
ហើយចូរដើរក្នុងផ្លូវនោះ
នោះអ្នកកាលគុណនឹងបានសេចក្តីសម្រេចដល់ព្រលឹងរបស់ឧត្ត្រ។
ប៉ុន្តែពួកគេហេតុអ្វីបានជា 'យើងមិនព្រមដើរក្នុងផ្លូវនោះទេ'» យេរេមា ៦:១៦

«ការសម្ភាស» ដដែលយោងទៅតាមការសម្ភាសន៍
គឺជាការបង្កើនចំណេះដឹងអំពីការរៀនចូលក្នុងស្ថានភាព
នៃក្រុមគ្រួសារបង្កើនចំណេះដឹងអំពីការរៀនចូលក្នុងស្ថានភាព
ដដែលបង្កើនចំណេះដឹងអំពីការរៀនចូលក្នុងស្ថានភាព
ហើយដើម្បីនាំក្រុមគ្រួសារទាំងនោះ។

ខ្ញុំព្រមទទួលខុសត្រូវលើការសម្ភាសន៍ដែលបានរៀបចំឡើង
ចូលរួមក្នុងការសម្ភាសន៍។ ប៉ុន្តែ ពួកគេបាននិយាយថា យើងនឹងមិនស្គាល់ទេ។ យោង
៦:១៧។

នេះគឺជាបញ្ហាដែលយើងបានជួបប្រទះនៅក្នុងការសម្ភាសន៍
បញ្ហាដែលយើងបានជួបប្រទះនៅក្នុងការសម្ភាសន៍ ឬគ្រឹះស្ថានដែលបានរៀបចំឡើង
សំឡេងដែលបានរៀបចំឡើងគឺដូចជាគ្រូបង្រៀន។ សំឡេងនេះគឺជាការសម្ភាសន៍
ដដែលព្រះបាទតាំងឡើងលើអង្គការនេះ។ បិតា Miller
គឺជាអ្នកសម្ភាសន៍ដែលបានជួបប្រទះនៅក្នុងការសម្ភាសន៍ដែលបានរៀបចំឡើង
ក្នុងអង្គការសម្ភាសន៍របស់ទេវតាទីមួយ ដដែលបុរសស្នើសុំការប្រើប្រាស់
ប៉ុន្តែ យើងបានដឹងថាសេដ្ឋកិច្ចរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលបានសម្ភាសន៍
ដដែលបុរសស្នើសុំការប្រើប្រាស់នៃការជំនុំជម្រះ។ គាត់តំណាងដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានរៀបចំ
គ្រឹះស្ថានដែលបានសង់ឡើងតាមរយៈកិច្ចការរបស់ Miller។

យើងបានបង្កើនបញ្ហាបន្តបន្ទាប់អស់រយៈពេលជាច្រើន
(ហើយអាចរកឃើញបាននៅក្នុងការសម្ភាសន៍របស់ហាហ្គុក) ថា សាររបស់ទេវតាទីមួយ
«ក្រោតខ្ពស់ព្រះ» គឺសម្រាប់បញ្ចប់បញ្ហាដែលបានរៀបចំឡើង ហើយសាររបស់ទេវតាទីពីរ
គឺជាការសម្ភាសន៍ដែលបានរៀបចំឡើងសម្រាប់បញ្ចប់បញ្ហាដែលបានរៀបចំឡើង
ខណៈដែលសាររបស់ទេវតាទីបីកំណត់អត្តសញ្ញាណអំពីការជំនុំជម្រះ។
ទាំងនេះគឺជាជំហានបីនៃទេវតាទាំងបី
ហើយក៏ជាជំហានបីនៃកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផងដែរ។
ជំហានបីទាំងនេះក៏ត្រូវបានតំណាងដោយអក្សរហាហ្គុកបីដែលបង្កើតជាពាក្យហាហ្គុក
ដែលត្រូវបានបកប្រែថា «សេចក្តីពិត»។ នៅក្នុងអត្ថបទពិធីបុណ្យ ជំពូក ១៦
ព្រះយេស៊ូវកំពុងមានបន្ទូលអំពីកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផងដែរ
ក្នុងការដឹកនាំបុរសស្នើសុំការប្រើប្រាស់ព្រះឱ្យចូលទៅក្នុង «សេចក្តីពិតទាំងអស់»
ខណៈដែលទ្រង់ក៏បង្កើនពួកគេអំពី «ការដឹងនឹងមក» ផងដែរ។ ទោះយ៉ាងណា
ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា «ខ្ញុំនឹងនាំអ្នកទៅកាន់សេចក្តីពិតដែលបានរៀបចំឡើង
ប៉ុន្តែ តែឱ្យនេះអ្នករាល់គ្នាពុំអាចទុំឱ្យមានទេ»។

ខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នកបានយល់ខ្លះៗអំពីសារៈសំខាន់នៃពាក្យហាហ្គុកដែលបានបកប្រែថា
«សេចក្តីពិត»។ ឧប្បត្តិការនេះ យើងទើបតែប្រាប់អ្នកនិមិត្តសញ្ញានេះមកអនុវត្ត
តាមការសិក្សារបស់យើង។ នៅក្នុងខណៈដំបូងនៃវិវរណៈ ជំពូក ១
ដំណើរការនៃការទំនាក់ទំនងរវាងព្រះ និងមនុស្ស ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់។
វាត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ សូមប្រើប្រាស់ព្រះវិវរណៈ
បង្កើនអំពីលក្ខខណៈបីផ្សេងទៀតនៃព្រះជាម្ចាស់។
ហើយវាទទួលបានសាក្សីពីរនៅក្នុងខណៈដំបូងនៃវិវរណៈ ហើយដោយធុរៈវិជ្ជាជន្មនេះ
ដោយធុរៈវិជ្ជាជន្មនេះ «បន្ទាប់ពីបន្ទាប់» នោះ
វាបង្កើតឱ្យមានពន្លឺកាន់តែច្រើន។

បន្ទាប់មក នៅពេលយើងបន្តថែមលំអកុបុបតុតិ ១:១-២:៣
នោះយើងយើងសាកសិទ្ធិបីមួយ និងខុសបែនទាត់ទំនាយមួយទៀត
សម្រាប់ដាក់លើខុសបែនទាត់ពីមុន នៅដើម និងនៅចុងនិរន្តរៈ។

បន្ទាប់មក យើងបន្តថែមសេចក្តីសន្យាចុងក្រោយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណអលើយ៉ាងលើនឹងមក ហើយយើងក៏មានខុសបែនទាត់ទំនាយបួន។

បន្ទាប់មក យើងបន្តថែមជំពូកទីមួយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ហើយយើងមានបន្ទាត់ចំ
នួនប្រាំដើមបីផ្ទុកចូលគ្នាជាសារចុងក្រោយបំផុតដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
នៅពេលអនុវត្តគោលការណ៍នៃ អាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា ទៅលើបន្ទាត់ទាំងអស់។
បុរសនិបត្តិយើងបញ្ចប់បន្ទាត់ទាំងប្រាំដែលយើងបានកំណត់រួចហើយ
ដោយអនុវត្តគោលការណ៍នោះដោយសព្វគ្រប់លើបន្ទាត់ទាំងប្រាំនោះ
នោះយើងគួររំពឹងថានឹងយើងបញ្ចប់នៃ ម៉ាថាយ និងចុងបញ្ចប់នៃ យ៉ូហាន
កំពុងផ្ទេរបន្ទាល់អំពីព័ត៌មានដូចគ្នានឹងបន្ទាត់ទំនាយ «ដំបូង និងចុងក្រោយ»
ទាំងប្រាំដែលយើងកំពុងពិចារណា។

សារដល់កំពុងគួរមានបរិក្ខារនោះ គួរមានបង្កកចិត្តឡើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនិរន្តរៈ
ដូចនេះវាជាចំណុចយោងសម្រាប់បន្ទាត់ផ្សេងៗទៀត សូមតាមអ្វីដែលបុរសនិបត្តិ វាយតម្លៃ
បានជូនដំណឹងដល់យើងថា «សៀវភៅទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរ ជួបគ្នា
ហើយបញ្ចប់នៅក្នុងនិរន្តរៈ»។ សារនៃខ្មែរទាំងបីដំបូងនៃព្រះគម្ពីរនិរន្តរៈ
បញ្ជាក់អំពីដំណើរការដែលព្រះបុរស ដើមបីបញ្ជូនព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទៅឲ្យយ៉ូហាន
សម្រាប់សរសេរពេញ និងផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។
សៀវភៅដំបូងនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ដូចដែលបានកត់សម្គាល់រួចហើយ
បង្ហាញអំពីពង្សាវតាររបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ហើយវាចាប់ផ្តើមដោយចំណុចមួយដែលផ្តល់ព័ត៌មានយ៉ាងសំខាន់។

សៀវភៅនៃពង្សាវតាររបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្ររបស់ដាវីឌ
ជាព្រះរាជបុត្ររបស់អប្សាលាំ។ ម៉ាថាយ ១:១។

ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ចប់ការបុរសវ័យទាក់ទងដោយផ្ទាល់របស់ទ្រង់ជាមួយពួកយូដាដែលចូលចិត្ត
គូតជជែកដេញដោល ដោយផ្ទេរឲ្យពួកគេស្វែងរកសង្ខេបតាមរយៈបុរាណបទអំពី
«ព្រះរាជបុត្ររបស់ដាវីឌ» ដែលជាបុរាណបទមួយដែលពួកយូដាអាចយល់បានតម្លៃណាស់
បុរសនិបត្តិពួកគេបានយល់អំពីគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរនៃការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់។
ពួកគេមិនបានយល់ទេ ហើយពួកគេអាស្រ័យនិស្សន្ទភាពច្រើនក៏មិនយល់ដែរ។ អ្នកណាក៏ដោយ
ដែលបុរាណបទដ៏ជជែកបុរាណនឹងគោលការណ៍ដែលជាបុរសតុតិសាស្ត្រក្រិកឡើងមុតងទៀត
គេ នោះបង្ហាញថា ពួកគេមិនយល់ថា
អ្វីស្រដៀងបុរាណជានិមិត្តរូបនៃអ្វីស្រដៀងលើសម័យទំនើបឡើយ
ហើយការមិនព្រមដៀលចិត្តគោលការណ៍នោះរបស់ពួកគេ
គឺជាការមិនព្រមដូចគ្នាបេះបិទនៅចុងបញ្ចប់នៃអ្វីស្រដៀងបុរាណ
ក្នុងការយល់អំពីគោលការណ៍ដដែលនោះ។ ព្រះយេស៊ូវបានតំណាងគោលការណ៍នោះនៅក្នុង
នូវបុរសនាចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ចំពោះពួកយូដា ដោយបង្កើនពួកគេទៅកាន់បុរសនាថា
តើព្រះអម្ចាស់របស់ដាវីឌ អាចជាព្រះរាជបុត្ររបស់ដាវីឌបានដូចម្តេច?

យ៉ូហាន ជំពូក១ បញ្ជាក់ថា នៅដើមកំណើត ព្រះបន្ទូលគង់នៅជាមួយព្រះ
ហើយព្រះបន្ទូលជាព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលបានបង្កកចិត្តរបស់ទាំងអស់។ នេះជាកំណើនខាន

សូរបុគ្គលនឹងខុសតែនិក្ខេបសង្ខេបនៃយើងកំពុងយល់ដឹងទៅ។ ហើយបើបន្ទាប់មកយើង
ពិចារណាព្រះបន្ទូលចុងក្រោយៗនៃកូនដំណឹងល្អអត្ថប្រយោជន៍ យើងឃើញថា ពាក្យស
បន្ទាប់ពីមានព្រះយេស៊ូវពិពណ៌នាអំពីរបៀបដល់គាត់នឹងស្តាប់ មានស្រដៀងគ្នាថា
គាត់នឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះសាវ័កយ៉ូហាន។

ពេលពាក្យសឃើញគាត់ នោះក៏ទូលព្រះយេស៊ូវថា «ព្រះអម្ចាស់អើយ ឯមនុស្សសន្សើង
គាត់នឹងជឿអ្វី?» ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា
«បើខ្ញុំចង់ឲ្យគាត់នោះរហូតដល់ខ្ញុំមកវិញ នោះវាពាក់ព័ន្ធជាមួយអ្វីនឹងអ្នក?
ចូរអ្នកមកតាមខ្ញុំចុះ»។ ដូច្នេះ
ពាក្យនេះក៏លេចឡើងយ៉ាងណាដែលពួកបងប្អូន
សិស្សនោះនឹងមិនស្តាប់ទេ។ ទោះយ៉ាងនេះក្តី
ព្រះយេស៊ូវមិនមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា «គាត់នឹងមិនស្តាប់ទេ» ឡើយ
ប៉ុន្តែមានព្រះបន្ទូលថា «បើខ្ញុំចង់ឲ្យគាត់នោះរហូតដល់ខ្ញុំមកវិញ
នោះវាពាក់ព័ន្ធជាមួយអ្វីនឹងអ្នក?» នេះហើយជាសិស្សដ៏ល្អបំផុតនៃអំពីការទាំងនេះ
ហើយមានសរសេរការទាំងនេះទុក ហើយយើងដឹងថា សក្ខីភាពរបស់គាត់ពិតមែន។
ក៏នោះមានការជាច្រើនទៀតដែលព្រះយេស៊ូវមានជ័យជំនះ
ដល់បើសិនជាសរសេររៀបរាប់គ្រប់មួយៗ ខ្ញុំសូមមានថា
សូមបើកពិភពលោកខ្ពស់ៗឯងក៏មិនអាចទុកសៀវភៅដែលគួរសរសេរនោះបានដែរ
អាម៉ែន។ យ៉ូហាន ២១:២១-២៥។

ពាក្យសច្ចៈដឹងថា យ៉ូហាននឹងស្តាប់ដូចមុនចេ ឬសូមបើកថា យ៉ូហាននឹងស្តាប់ឬទេ។
ចម្លើយនេះគួរមានលក្ខណៈឡើងសុទ្ធជាច្បាស់លាស់នៃកូនដំណឹងល្អអត្ថប្រយោជន៍
នៃពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល
ហើយបន្ទាប់មកយ៉ូហានមាននិយាយឡើងវិញថា៖ «បើខ្ញុំចង់ឲ្យគាត់ [យ៉ូហាន]
នោះរង់ចាំរហូតដល់ខ្ញុំមក នោះវាមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នក?»
យ៉ូហានពិតជាមានរសនៃរហូតដល់ការយាងមកជាលក្ខណៈទីពីររបស់ព្រះយេស៊ូវ។

អ្នកអាចឃើញ ឬ «សេចក្តីពិត» នោះមាន
លុះត្រាតែអ្នកជឿលើការកើតឡើងវិញនៃបុរសគ្រីស្ទ ហើយក៏ជឿដែរថា
បុរសគ្រីស្ទដែលគួរមានកើតឡើងវិញនោះ កើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ៍។
ចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ៍ គឺជាទីកន្លែងដែលយ៉ូហានស្ថិតនៅ
នៅពេលដែលលោកមានសរសេរព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។
សៀវភៅចុងក្រោយកូនដំណឹងល្អរបស់យ៉ូហាន
សូរបុគ្គលនឹងបន្ទាត់ផ្តល់ទៀតនៃការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់ ពីព្រោះវាដាក់យ៉ូហាន
នៅក្នុងបុរសគ្រីស្ទនៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលនាំទៅរកការយាងមកជាលក្ខណៈទីពីរ
ជាទីដល់លោក តំណាងឲ្យអស់អ្នកដែលបុរសសាវ័កមានចុងក្រោយ
ផ្សេងៗនោះទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។

«នៅក្នុងសម័យរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទដ៏ដំបូង ព្រះគ្រីស្ទមានយាងមកជាលក្ខណៈទីពីរ។
ការយាងមកជាលក្ខណៈដំបូងរបស់ទ្រង់ គឺនៅក្នុងបទពិសោធន៍
នៅពេលទ្រង់យាងមកជាទាវក។ ការយាងមកជាលក្ខណៈទីពីររបស់ទ្រង់
គឺនៅក្នុងការប៉ាន់ម៉ូស នៅពេលទ្រង់មានបង្ហាញអង្គទ្រង់ក្នុងសិរីល្អដល់យ៉ូហាន
អ្នកទទួលវិវរណៈ ដល់ «មានដួលនៃព្រះបាទទ្រង់ ដូចជាមនុស្សស្តាប់»
នៅពេលគាត់មានឃើញទ្រង់។ ប៉ុន្តែ
ព្រះគ្រីស្ទមានបុរសនាមកម្តងដល់គាត់ឲ្យអាចទុកវាទ្រង់ការឃើញនោះ ហើយបន្ទាប់

មកទូរង្វាន់បុរាណសារមួយដល់គាត់ឲ្យសរសេរទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយនៅអាស៊ី
ដដែលឈ្មោះនៃក្រុមជំនុំទាំងនោះពិតណាស់អំពីលក្ខណៈពិសេសរបស់គ្រប់ក្រុមជំនុំ។»

«ពន្លឺដដែលព្រះគ្រីស្ទមានបរិក្ខេបមុនដៃដល់អ្នកបម្រើរបស់ទូរង្វាន់ គឺហោរានោះ
គឺសម្រាប់យើង។ នៅក្នុងវិវរណៈរបស់ទូរង្វាន់ មានសាររបស់ទេវតាទាំងបីគួរឲ្យមានបុរាណ
ហើយក៏មានសច្ចៈពិតណាស់អំពីទេវតាមួយអង្គគង់លើត្រូវចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ដោយមានអំណាចយ៉ាងខ្លាំង បំភ្លឺនៃនិរន្តរៈដោយសិរីល្អរបស់អង្គគង់នោះផងដែរ។
នៅក្នុងនោះ៖

មានការព្យាបាលបុរាណនឹងអំពើអាក្រក់ដែលនឹងមាននៅក្នុងចុងចុងក្រោយ
និងបុរាណនឹងសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ។ យើងមិនគួរមកត្រូវអាន
នឹងយល់សារនេះប៉ុណ្ណោះទេ។

ប៉ុន្តែត្រូវប្រកាសដល់ពិភពលោកដោយសំឡេងមិនសុទ្ធច្រើន។

ដោយបង្ហាញអំពីការទាំងនេះដែលមានបរិក្ខេបមុនដៃដល់យ៉ូហាន
យើងនឹងអាចក្រើនរំលឹកបុរាណនោះ»។ Manuscript Releases, volume 19, 41.

ចុងបញ្ចប់នៃដំណឹងល្អតាមលោកយ៉ូហាន

កំណត់អត្ថកថាសញ្ញាណដំណើរការនៃការទាក់ទងសារដូចដែលមានក្នុងខណ្ឌឧបដ្ឋានវិវរណៈ
ដោយដាក់លោកយ៉ូហានក្នុងទីតាំងព្យាករណ៍មួយនៅក្នុងបុរាណគឺសាស្ត្រនៃការយាងមក
ក្នុងលោកទីពីរ។ ដូច្នេះ គឺប្រហែល "ការយាងមកក្នុងលោកទីពីរ" ដំបូងរបស់ព្រះយេស៊ូវ
(កោះហៅម៉ូស) ដើម្បីបង្ហាញឧទាហរណ៍អំពី "ការយាងមកក្នុងលោកទីពីរ"

ចុងក្រោយរបស់ទូរង្វាន់។

វាក្យជាប់គ្នាយ៉ាងល្អអត់ខូចទៅជាមួយបន្ទាត់ផ្សេងៗទៀតដែលយើងកំពុងពិចារណា
ពីព្រោះវាគឺជាឱ្យយល់លោកយ៉ូហាននៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ៍ នៅលើកោះហៅម៉ូស
ជាទីដែលលោកមានទទួលវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

តើចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅម៉ាថាយវិញយ៉ាងដូចម្តេច?

បន្ទាប់មក សិស្សទាំងដប់មួយនាក់បានចេញទៅស្រុកកាលីឡា ទៅកាន់ភ្នំមួយ
ដែលព្រះយេស៊ូវបានកំណត់ឲ្យពួកគេ។ កាលពួកគេហើយឆ្លើយទូរង្វាន់
នោះពួកគេក៏ថ្វាយបង្គំទូរង្វាន់ ប៉ុន្តែមានខ្លះនៅសង្ស័យ។
ហើយព្រះយេស៊ូវបានយាងមកមានព្រះបន្ទូលនឹងពួកគេថា
អំណាចទាំងអស់នៃស្ថានសួគ៌ និងនៃផែនដី គួរឲ្យមានបុរាណមកខ្ចីហើយ។ ដូច្នេះ
ចូរទៅបង្រៀនគ្រប់ទាំងសាសន៍ ដោយផ្ទេរបុណ្យដល់មុខទឹកឲ្យពួកគេ
ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះបិតា និងនៃព្រះរាជបុត្រ និងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
ទាំងបង្រៀនពួកគេឲ្យកាន់តាមគ្រប់សច្ចៈគឺទាំងអស់
ដែលខ្ញុំបានបង្ហាត់ដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយមើល
ខ្ញុំនឹងជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច ដរាបដល់បំផុតកាល។ អាម៉ែន។ ម៉ាថាយ
28:16-20។

នៅក្នុងអត្ថបទនេះ អំណាចទាំងអស់គួរឲ្យមានបុរាណដល់ព្រះយេស៊ូវ ហើយដាក់ស្តីដៃ
នេះគឺជាព្រះចៅសេដ្ឋានបែងចែកប្រាប់ទូរង្វាន់។ បន្ទាប់មក
ទូរង្វាន់មានបុរាណបញ្ញត្តិឲ្យផ្ទេរបុណ្យដល់មុខទឹក ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះបិតា ព្រះបុត្រ
ហើយក៏នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផងដែរ
ដែលមានល្អិតល្អន់នៅលើទឹកក្នុងលោកុបត្តិ ជំពូក១ និងព្រះវិញ្ញាណទាំងបុរាណ
ដែលនៅមុខបណ្តើរដល់ព្រះ។ អត្ថបទនេះបញ្ជាក់ថា
ពួកគ្រីស្ទមានគួរឲ្យទទួលស្គាល់បុគ្គលទាំងបីនៃត្រីឯកស្ថានសួគ៌

ថាជាអង្គភាពដាច់ដោយឡែកបី។
ចុងបញ្ចប់នៃម៉ោងយានបន្តថ្ងៃទី១៧ បន្តទាក់ទងនេះ
ដូចដែលបុរាណយុទ្ធសាស្ត្រនៃទៀតបានផ្សព្វផ្សាយ។

«ព្រះគ្រីស្ទមានតាំងបុណ្យយុទ្ធមុជទឹកឲ្យជាសញ្ញាសម្រាប់ការចូលទៅក្នុងនគរខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួន។ ទ្រង់បានកំណត់ការនេះជាលក្ខខណ្ឌដាក់លាក់មួយ
ដល់មនុស្សទាំងអស់គ្រប់គ្រាន់តែរកឃើញ
បុរសនិប្បូកគេចង់ឲ្យគេទទួលស្គាល់ថាស្ថិតនៅក្នុងរោងចក្ររបស់ព្រះវរបិតា
ព្រះរាជបុត្រ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
មុនដល់មនុស្សអាចរកយើងឃើញលំនាំមួយក្នុងពួកជំនុំ
មុននឹងឆ្លងកាត់កម្មវិធីនៃនគរខាងវិញ្ញាណរបស់ព្រះ
គាត់គ្រប់គ្រងទទួលសញ្ញាបោះត្រានៃព្រះនាមដ៏ទៃភាពថា
"ព្រះយេស៊ូវជាសេចក្តីសុចរិតរបស់យើង"។ យេរេមា 23:6»

«ពិធីបុណ្យយុទ្ធមុជទឹក គឺជាការបង្កើនចេញពីយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់បំផុត។
អស់អ្នកដល់មានទទួលបុណ្យយុទ្ធមុជទឹកក្នុងព្រះនាមបីអង្គ គឺព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រ
និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅក្នុងច្បាប់ចូលដំបូងនៃជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទរបស់ខ្លួន
បានប្រកាសជាសាធារណៈថា ពួកគេបានលះបង់ការបម្រើសាតាំង
ហើយបានក្លាយជាសមាជិកនៃស្ថាប័នរាជវង្ស
ជាបុត្របុត្រីរបស់ព្រះមហាក្សត្រនៃស្ថានសួគ៌។ ពួកគេបានគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិគឺថា
«ចូរចេញពីក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយញែកខ្លួនចេញដោយឡែក ...
ហើយកុំប៉ះពាល់របស់មិនស្អាតឡើយ»។
ហើយសេចក្តីសន្យានេះក៏បានសម្រេចដល់ពួកគេថា «យើងនឹងទទួលអ្នកក្នុងគុណ
ហើយនឹងផ្សព្វផ្សាយព្រះវរបិតាដល់អ្នកក្នុងគុណ
ហើយអ្នកក្នុងគុណនឹងផ្សព្វផ្សាយកូនបុរសកូនស្រីរបស់យើង
នេះជាព្រះបន្តទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ដ៏មានព្រះចេតនាគ្រប់ព្រះហរមី»។ ២ កូរិនថូស ៦:១៧,
១៨។

«នៅពេលដែលគ្រីស្ទបរិស័ទចុះចូលចំពោះពិធីបុណ្យយុទ្ធមុជទឹកដ៏ឧឡារិក
នោះទ្រង់កត់ត្រាពាក្យសម្តែងដល់ពួកគេផ្ទៃក្នុងនឹងស្មោះត្រង់ចំពោះទ្រង់។
ពាក្យសម្តែងនេះជាសច្ចាប្បណិធាននៃភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេ។
ពួកគេត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រ
និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូច្នេះ
ពួកគេត្រូវបានប្តូរជាមួយអំណាចដ៏ធំទាំងបីនៃស្ថានសួគ៌។
ពួកគេស្មោះត្រង់ចំពោះខ្លួនថានឹងលះបង់លោកិយ
និងកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យនៃគររបស់ព្រះ។ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ
ពួកគេត្រូវដើរក្នុងភាពថ្មីនៃជីវិត។
ពួកគេមិនត្រូវដើរតាមបុរាណវិធីរបស់មនុស្សទៀតឡើយ។
ពួកគេមិនត្រូវដើរតាមវិធីទុច្ចរិតទៀតឡើយ។
ពួកគេត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនៃគរស្ថានសួគ៌។
ពួកគេត្រូវស្វែងរកកិត្តិយសរបស់ព្រះ។
បុរសនិប្បូកគេស្មោះត្រង់ចំពោះពាក្យសម្តែងរបស់ខ្លួន
ពួកគេនឹងត្រូវបានប្រទានព្រះគុណ និងអំណាច
ដល់នឹងអាចឲ្យពួកគេបំពេញសេចក្តីសុចរិតទាំងអស់។
"ឯអស់អ្នកណាដែលបានទទួលទ្រង់ នោះទ្រង់បានប្រទានអំណាចដល់អ្នកទាំងនោះ

ឲ្យមានក្បួនបង្ហាញជាតួនាទីរបស់ព្រះ គឺដល់អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះនាមទ្រង់។”
Evangelism, 307.»

ព្រះយេស៊ូវមានបង្ហាញអំពីចុងបញ្ចប់ដោយអំពីការចាប់ផ្តើមនៃក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់
ទ្រង់ ដូចជាព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់ជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។

ការនាំយកបន្ទាត់ទាំងប្រាំពីរនេះមករួមបញ្ចូលគ្នា
បង្កើតជាប្រភពមូលដ្ឋានយ៉ាងខ្លាំងអំពីដំណើរការនៃការទាក់ទងគ្នារវាងព្រះ
និងមនុស្ស ដោយមានសច្ចក្រឹតសំខាន់ៗ និងចាំបាច់ជាច្រើនទៀតក្នុងបង្ហាញ
និងបង្កើតឲ្យយើងមានដោយសាក្សី «បន្ទាត់» ផ្សេងៗទៀត។ «បន្ទាត់»
ទាំងប្រាំពីរនៃព្រះយេស៊ូវ ដែលកំណត់ឲ្យអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។ ប៉ុន្តែ
តើសៀវភៅម៉ាឡាគីវិញយ៉ាងដូចម្តេច?

សៀវភៅរបស់ម៉ាឡាគីជាការស្ថិតិបន្តនៃសំណើយ៉ាងក្តៅក្នុងបុរាណនឹងពួកសង្គមដែលមិន
ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងសាសនាអាដរនេទីស្ត។ វាចាប់ផ្តើមដោយការកំណត់អត្តសញ្ញាណ
អ្នកគោរពបង្កើតពីរក្រុមនៃក្នុងសាសនាអាដរនេទីស្តនៃចុងកាលនៃពិភពលោក។

បន្ទុកនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវដល់អ្នកអាល់ ដោយសារម៉ាឡាគី។
«យើងមានសុភមង្គលក្នុងអំឡុងពេលនេះ» ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល។
ប៉ុន្តែអ្នកក្នុងគុណនិយាយថា៖ «តើទ្រង់មានសុភមង្គលយើងខ្ញុំ ក្នុងអំឡុងពេលនេះ?»
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «អសោយមិនមែនជាបងប្អូនរបស់យ៉ាកុបទេ?
ទោះជាយ៉ាងណា យើងមានសុភមង្គលយ៉ាកុប»។ ម៉ាឡាគី ១:១, ២។

ម៉ាឡាគីមានប្រាប់យើងបន្ថែមទៀតថា
អ្នកផ្សាយបង្កើតពីរបុរាណនៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ គឺជាប្រជាជនពីរបុរាណ។

ឥឡូវនេះ ឱប្បជាជនទាំងឡាយអើយ បញ្ចេញគុតិសម្រាប់អ្នកក្នុងគុណ។
បុរសនិប្រើអ្នកក្នុងគុណមិនស្គាល់
ហើយបុរសនិប្រើអ្នកក្នុងគុណមិនយកទៅដាក់ក្នុងចិត្ត
ដើម្បីបង្ហាញសិរីល្អដល់នាមរបស់យើងទេ
នោះព្រះយេស៊ូវនៃព្រះពិភពលោកនេះមានបន្ទូលថា
យើងនឹងបញ្ជូនបណ្ឌិតាសាលាអ្នកក្នុងគុណ
ហើយយើងនឹងដាក់បណ្ឌិតាសាលាពិភពលោករបស់អ្នកក្នុងគុណ; មិនហើយ
យើងមានដាក់បណ្ឌិតាសាលាពិភពលោកទាំងនេះរួចហើយ
ពីព្រោះអ្នកក្នុងគុណមិនយកទៅដាក់ក្នុងចិត្ត។ ម៉ាឡាគី 2:1, 2។

ការចាប់ផ្តើមនៃសៀវភៅម៉ាឡាគី កំពុងតែជានិមិត្តរូបនៃសារទៅកាន់ឡាវឌីស
និងភីឡាឌីលេភា តាមរយៈសង្គមពីរបុរាណ។ សង្គមទាំងនោះគួរមានបង្កើតឲ្យ «ស្តាប់»។
យ៉ូហានកំណត់ឲ្យសង្គមទាំងឡាយដែលពិតជាស្តាប់
ហើយសង្គមម្នាក់កំណត់ឲ្យប្រជាជនជនជាតិកាន់សច្ចក្រឹតរបស់ព្រះ។
ពួកគេមានសុចរិតក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលហើយ ហើយនឹងគួរបណ្តុះបណ្តាលដទៃទៀត
បុរសនិប្រើពួកគេមិន «ស្តាប់» ហើយពួកគេ «មិន» ឬ «មិនព្រម» «យកទុកក្នុងចិត្ត»
នោះទេ។

អ្នកក្នុងគុណផងដែរ ជាមុនគេ គួរមានសង្ឃឹមដ៏ជឿជាក់ខ្លាំងក្លាណា
ជាបុរសនិប្រើសុទ្ធច ដើម្បីបង្ហាញយញ្ញបូជាខាងវិញ្ញាណ ដល់ព្រះទ្រង់ទទួលយកបាន

ដោយសារព្រះយស្មើគ្នាសុទ្ធ។ ដូច្នេះហើយ ក្នុងបទគម្ពីរមានសច្ចក្តីថា មើល
យើងដាក់នូវសិល្បៈនូវចម្បងដ៏សំខាន់មួយ ដល់ហានុជ្ជវិស័ស
ហើយមានតម្លៃវិស័ស; អ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់
អ្នកនោះនឹងមិនត្រូវអាម៉ាស់ឡើយ។ ដូច្នេះ សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដែលជឿ
ទ្រង់មានតម្លៃវិស័ស; ប៉ុន្តែសម្រាប់ពួកអ្នកមិនស្ម័គ្រចិត្តបង្កគាប់
ចម្បងដែលពួកអ្នកសង់បានបដិសេធ ចម្បងនោះឯងបានត្រឡប់ជាចម្បងសំខាន់បំផុត
ហើយជាចម្បងដែលជ្រើសរើសចំពោះ និងជាចម្បងដែលបង្កកឲ្យបុរាណវិទូ
ដល់ពួកអ្នកដែលជំពប់ដោយព្រះបន្ទូល ព្រោះមិនស្ម័គ្រចិត្តបង្កគាប់;
ដល់ការនោះផងដែរ ពួកគេបានត្រូវកំណត់ទុក។ ប៉ុន្តែ
អ្នករាល់គ្នាជាពូជដែលបានជ្រើសរើស ជាបុរាណវិទូ ជាជាតិសាសន៍ដ៏បរិសុទ្ធ
ជាបុរាណវិទូដែលជាមុនសិទ្ធិពិសេសរបស់ព្រះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រកាសសរសើរ
ព្រះអង្គដែលបានហៅអ្នករាល់គ្នាឲ្យពិសេសចេញពីដី
មកក្នុងពន្លឺដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ កាលពីមុន អ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាបុរាណវិទូ
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ជាបុរាណវិទូរបស់ព្រះហើយ; កាលពីមុន
មិនបានទទួលសច្ចក្តីមកត្រឹមត្រូវណាទេ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ
បានទទួលសច្ចក្តីមកត្រឹមត្រូវណាហើយ។ ១ ពេញស ២៥-១០។

បូជាច្បាប់ទាំងឡាយគឺជាសក្ខីភាពដែលព្រះបានជ្រើសរើស ដល់គ្រូបង្រៀនសាកលបងដោយ
«ចម្បង» នៅក្នុងគ្រឹះនៃព្រះវិហារ។
ចម្បងគឺជាចម្បងដែលចម្បងគ្រឹះផ្សេងៗទាំងអស់ត្រូវតែរួមចូលស្របតាម
ហើយក៏ជាចម្បងដែលទាំងទ្រង់នៃព្រះវិហារទាំងមូលផងដែរ។ ចម្បងរបស់ Miller គឺជា
«បុរាណវិទូ» ក្នុងលំដាប់ ជំពូក ២៦។ ចម្បង ឬចម្បងដែលពួកអ្នកសង់បានបដិសេធ នោះ
គឺជារឿងពិតអំពីការសាងសង់ព្រះវិហារ
ដែលគ្រូបង្រៀនពិតណាស់ដាក់លាក់បំផុតនៅក្នុងសំណើរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃនាយ។
ចំណុចមួយអំពីចម្បងដ៏បង្កើនដែលគ្រូបង្រៀនបដិសេធ គឺថា បន្ទាប់ពីគ្រូបង្រៀនបដិសេធ
វាត្រូវបានដាក់ឲ្យនូវដាច់ពីគេ ហើយចាប់ពីពេលនោះតទៅ ពួកអ្នកសង់ព្រះវិហារនឹងជំពប់
បំផ្លាញទាំងអស់នៃចម្បងដែលគ្រូបង្រៀនដាក់ទុកមួយឡើយនៅក្នុងតំបន់ការងាររបស់ពួកគេ។
វាជាចម្បងនៃការជំពប់។

នៅក្នុងគម្ពីរម៉ាឡាគី ព្រះទ្រង់ជម្រាបដល់ពួកសង្ឃអាគារក
ដែលគ្រូបង្រៀនស្គាល់ផងដែរថាជាព្រះហស្តចារិយស្នាដៃដែលល្អឯងថា ទ្រង់នឹង ហើយក៏បាន
«ដាក់បណ្ណតាម» លើពួកគេឬចម្បង។ ទ្រង់ដាក់បណ្ណតាមលើពួកគេ
ពីព្រោះពួកគេមិនព្រម «ស្ម័គ្រចិត្ត» ហើយ «ដាក់»
សាររបស់អលើយ៉ាទុកក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួនឡើយ។
សាររបស់អលើយ៉ាបង្កើនចិត្តរបស់ពួកឪពុកទៅរកកូនៗ
ហើយចិត្តរបស់កូនៗទៅរកពួកឪពុកវិញ។ ការបង្កើនចិត្តរបស់ពួកគេនោះ
តំណាងឲ្យការស្ម័គ្រចិត្តរបស់អលើយ៉ាអំពីពួកឪពុក និងកូនៗ ដែលជាគោលការណ៍នៃដំបូង
និងចុងក្រោយ។ ការស្ម័គ្រចិត្តរបស់អលើយ៉ាអំពីដំបូង និងចុងក្រោយ មិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេ
តែត្រូវដាក់វាលើចិត្ត។ ការទទួលយកសាររបស់អលើយ៉ា គឺជាការដាក់វាលើចិត្តរបស់អ្នក។
បុរសនិស្សិតសង្ឃណាម្នាក់មិនព្រមស្ម័គ្រចិត្តគោលការណ៍នោះទេ គាត់នឹងត្រូវបណ្តាសា។

ពួកគេបាននាំបណ្ណសាមកលើខ្លួនឯង នៅពេលដែលក្នុងឆ្នាំ 1863
ពួកគេបានចាប់ផ្តើមដំណើរការនៃការបដិសេធសច្ចក្តីពិតមូលដ្ឋានដំបូងបំផុតដែល
Miller បានរកឃើញ ហើយរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ

ពួកគេមិនមានធុរៈវិជ្ជាជីវិតក្នុងវិស័យនេះទេ។ ប៉ុន្តែ
ទោះបីជាបណ្តាសាសនាដែលកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1863
ក៏ដោយ (ដុបិតពួកគេត្រូវបានដាក់បណ្តាសាសនាច្បាប់)

បណ្តាសាសនាដែលស្ថិតនៅក្នុងកាលអនាគត
នឹងកើតឡើងនៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានព្រះអម្ចាស់ខ្មោចចេញពីព្រះឱស្សបរបស់ទ្រង់
នៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យមកដល់។ ដើមបទនៃសៀវភៅម៉ាឡាគី បង្ហាញពីចុងបញ្ចប់
ដុបិតចុងបញ្ចប់នេះតំណាងឲ្យការព្រមានចុងក្រោយដែលបានផ្តល់ដល់បូជាចារ្យដែល
មានបុរាណ និងបូជាចារ្យដែលល្អឯង។ អ្នកមានបុរាណ
និងអ្នកល្អឯងនៅក្នុងម៉ាឡាគី ត្រូវបានតំណាងដោយអសោរ និងយ៉ាកុប។
បងប្អូនចុងតំណាងឲ្យសញ្ញាសញ្ញាព្រះបន្ទូលតាមរយៈសិទ្ធិកំណើតជាកូនច្បង
ដែលត្រូវបានដាក់ផ្តល់នឹងបុរសប្អូន។ អ្នកច្បងជាអ្នកដំបូង
ហើយអ្នកកុមារដ៏អន្តរាគមន៍ក្នុងក្រុម។

ក្នុងគម្ពីរម៉ាឡាគី ទាំងអសោរ និងយ៉ាកុប សុទ្ធជាជាអាឌុនទីសុទ្ធឡាខ្ពស់
ប៉ុន្តែអ្នកក្រោយបំផុតបានឮ «ព្រះសួរ» របស់ព្រះអម្ចាស់ បានប្តូរចិត្ត
ហើយឈររាប់រាប់គាត់ត្រូវបានបង្វេនទៅជាអ៊ីស្រាអែល។ ឯអ្នកច្បង គឺអ្នកដំបូង
មិនបានឮទេ។ យ៉ាកុបបានឮព្រះសួររបស់ព្រះអម្ចាស់នៃយប់ដែលគាត់យល់សប្តិ
ហើយយើងឮពួកគេត្រូវបានដាក់ក្នុងឡើង និងចុះលើផ្ទាំងដើម ដល់តំណាងឲ្យព្រះគ្រីស្ទ។
យ៉ាកុបតំណាងឲ្យអាឌុនទីសុទ្ធឡាខ្ពស់នៅចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
ដែលត្រូវបានបម្រើដោយឡើងខ្ពស់ទៅជាភិស្តានៃភា
នៃពេលពួកគេប្រទះបទពិសោធន៍ក្នុងខ្លួនបង្កបង្កើននិរន្តរៈ ជំពូក ១
ដូចដែលបានបង្ហាញតាមរយៈយ៉ូហាន
និងស៊ូបិនរបស់យ៉ាកុបអំពីផ្ទាំងដើមដែលមានទេវតាឡើង និងចុះ។ បទពិសោធន៍នេះជាសញ្ញា
ញាសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការបម្រើរបស់យ៉ាកុបទៅជាអ៊ីស្រាអែល គឺភិស្តានៃភា
ចុងបញ្ចប់នៃរឿងនៃការបម្រើរបស់យ៉ាកុប
គឺនៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមយុទ្ធជ័យព្រះគ្រីស្ទនៅពេលនោះ។ ដូច្នេះ
រឿងអំពីសិទ្ធិជាកូនច្បងរបស់យ៉ាកុបចាប់ផ្តើមនៅក្នុងខ្លួនបង្កបង្កើននិរន្តរៈ ជំពូក
១ នៅពេលដែលការបើកគ្រាន់សារព្រមានចុងក្រោយកំពុងប្តូរពីគ្រូទៅ
ហើយវាបញ្ចប់នៅក្នុងសម័យនៃគ្រូនេះក្នុងបុរាណចុងក្រោយ
គឺក្នុងអំឡុងពេលនៃគ្រូរាល់ភាគ។

ក្រុមទាំងបួននៃការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់ទាំងអស់ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
ជួរជួរសក្តិភាពចំពោះសារនិរន្តរៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សំណួរគឺថា
បូជាចារ្យល្អឯងខ្មោចទាំងនេះនឹងស្តាប់ ឬមិនស្តាប់។

មានពរហើយ អ្នកដែលអាន និងអ្នកទាំងឡាយដែលស្តាប់ពាក្យនៃនាយនេះ
ហើយកាន់តាមសេចក្តីទាំងអស់ដែលបានសរសេរនៅក្នុងនេះ
ដុបិតពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។ វិវរណៈ ១:៣

បូជាចារ្យដ៏មានបុរាណ
ដែលស្តាប់អំពីសញ្ញាណព្រះបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយ
នោះស្តាប់សាររបស់អលើយ៉ា។ មីលូលីគឺជាអលើយ៉ា ហើយមានអ្នកខ្មោចលះលានស្តាប់
ប៉ុន្តែអ្នកដទៃនៃបន្ទាត់បន្តិច។

«មនុស្សសាបពាន់នាក់គួរឲ្យមានដីកន្លែងទទួលយកសច្ចក្រឹតដ៏ពិតនៃ William Miller បានអធិប្បាយ ហើយអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគួរឲ្យមានលើកឡើងក្នុងវិញ្ញាណ និងឫទ្ធានុភាពនៃ Elijah ដើម្បីប្រកាសសារនោះ។ ដូចជា John ដដែលជាអ្នករៀបចំផ្សាយមុខសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ អ្នកដដែលបានអធិប្បាយសារដ៏ឧឡារិកនេះ មានអារម្មណ៍ថាគួរបង្កប់ចិត្តក្នុងការដាក់ពូជនៅទូទាំងពិភពលោកដើម្បីឲ្យ ហើយអំពើនានាដែលមនុស្សស្រីបង្កកើតឡើងនៃសមន័យការប្រើចិត្ត។ សក្ខីភាពរបស់ពួកគេមានលក្ខណៈបង្កកើតឲ្យមានជំនុំទាំងឡាយក្នុងការឡើង និងប៉ះពាល់ពួកគេយ៉ាងខ្លាំង ព្រមទាំងបង្កាញអត្ថលក្ខណៈពិតរបស់ពួកគេ។ ហើយនៅពេលការព្រមានដ៏ឧឡារិកឲ្យរត់ចេញពីព្រះពិរោធដ៏នឹងមក គួរឲ្យមានប្រកាសឡើង មនុស្សជាច្រើនដែលបានប្តូរជាមួយក្រុមជំនុំ បានទទួលសារនៃនាំមកនូវការប្រោសឲ្យជា; ពួកគេបានឃើញការផ្តល់ចុះថយក្រោយរបស់ខ្លួន ហើយដោយទឹកភ្នែកដ៏ជួរចត់នៃការប្រើចិត្ត និងដោយទុក្ខខន្តទេនាដ៏ផ្សាស្រួលនៃព្រលឹង ពួកគេបានបន្ទាបខ្លួននូវចំពោះព្រះ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះសណ្ឋិតលើពួកគេ ពួកគេបានជួយបន្តលើសម្រីកថា “ចូរក្រោកឡើងចុះ ហើយថ្វាយសិរីល្អអដល់ទ្រង់ ដ្បិតម៉ែនៃនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ។”» Early Writings, 233.

Miller គួរឲ្យមានកំណត់ជាមុនដោយទាំងអស់យ៉ាង និងយ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ ពីព្រោះយ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធបានរៀបចំផ្សាយសម្រាប់ការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយ Miller បានរៀបចំផ្សាយសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទឲ្យយាងចូលទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធចប់ផុតនៃសក្តានុពលនៃសេចក្តីស្លាប់ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ ម៉ាឡាគីបានកំណត់អត្ថក្នុងវិញ្ញាណដោយផ្ទាល់អំពីកិច្ចការរបស់យ៉ូហាន និង Miller។

មើល ខ្ញុំនឹងចាត់ទុករបស់ខ្ញុំឲ្យទៅ ហើយគាត់នឹងរៀបចំផ្សាយនៅមុខខ្ញុំ; ហើយព្រះអម្ចាស់ ដដែលអ្នករាល់គ្នាស្រឡាត់ នឹងយាងមកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ក្នុងរាជ្យ គឺជាទូតនៃវិញ្ញាណសម្តេច ដដែលអ្នករាល់គ្នាពេញចិត្តនោះ; មើល ទ្រង់នឹងយាងមក នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវនៃព្រះពុទ្ធបរិវារ។ ប៉ុន្តែ តើនិរណាអាចទ្រង់ទៅក្នុងផ្ទះនៃការយាងមករបស់ទ្រង់បាន? ហើយតើនិរណាអាចឈរបាននៅពេលទ្រង់លេចមក? ដ្បិតទ្រង់ប្រៀបដូចជាភ្នំលើរបស់អ្នកចម្រើន និងដូចជាសាប៊ូរបស់អ្នកបោះសម្លេងក្នុងបំពង់។ ហើយទ្រង់នឹងគង់ជាអ្នកចម្រើន និងអ្នកបន្តសុទ្ធបុរាណ; ហើយទ្រង់នឹងបន្តសុទ្ធពួកក្នុងចលនា ហើយជម្រះពួកគេដូចជាមាស និងប្រាក់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចថ្វាយតន្ត្រីដល់ព្រះយេស៊ូវដោយសច្ចក្រឹតសុចរិត។ នៅពេលនោះ តន្ត្រីរបស់យូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះយេស៊ូវ ដូចក្នុងសម័យបុរាណ ហើយដូចក្នុងឆ្នាំកន្លងមក។ ហើយខ្ញុំនឹងចូលមកជិតអ្នករាល់គ្នាដើម្បីជំនុំជម្រះ; ហើយខ្ញុំនឹងផ្ទេរវិសាលភាពដល់អ្នករាល់គ្នាដើម្បីពួកអ្នករេមនុក និងទាស់នឹងពួកកំផិត និងទាស់នឹងពួកអ្នកសុបថតក្នុងក្រុម និងទាស់នឹងពួកអ្នកដដែលសង្កត់សង្កិនអ្នកឈ្នួលក្នុងប្រាក់ឈ្នួលរបស់គេ សុភ័យម៉ោយ និងកូនកំព្យា ហើយបង្កើនបរទេសចរ្តៈពិសិដ្ឋរបស់គេ ហើយមិនក្រោកឡើងខ្ញុំទេ នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវនៃព្រះពុទ្ធបរិវារ។

ដុបិតខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំមិនប្រហែលទេ; ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេចង់ដឹងថា ពួកគេចង់ដឹងថា មិនគួរប្រាប់ផលព្រះអស់ទាំងស្រុងទេ។ ម៉ាទ្លាតិ ៣:១-៦។

ជា «យាមករ» សម្រាប់បុរសគ្រប់គ្នាសាសនាប្រកាន់ គឺចូចការរបស់ Miller តំណាងឲ្យការលើកម្ពស់ដុបិតនៃព្រះវិហារ។ គឺចូចការរបស់គាត់នេះដើមគួរតែបែងចែកជាពីរ គឺចូចការមួយដែលតំណាងឲ្យការបញ្ចប់ព្រះវិហារ។ គឺចូចការចុងក្រោយនេះតម្រូវឲ្យមានយាមករមុនាក់ទៀត ដើម្បីបិទបញ្ចប់ឲ្យបានសម្រាប់ស្រីម្នាក់។ Miller និងសាររបស់ទេវតាទីមួយបានប្រកាសពីការបើកការជំនុំជម្រះ ហើយយាមករដែល Miller ជានិមិត្តរូបនៃចុងបញ្ចប់នៃ Adventism នឹងប្រកាសពីការបិទការជំនុំជម្រះ។

ក្នុងគម្ពីរម៉ាទ្លាតិ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សន្យាថា នឹងនាំការជំនុំជម្រះមក «ទៅនឹងពួកអ្នកកម្មនុគរាគម ទៅនឹងពួកកំផិត ទៅនឹងពួកសុបថក្នុងកុលាយ និងទៅនឹងអស់អ្នកដែលសង្កត់សង្កិនឈ្នួលរបស់កម្មករ មេម៉ាយ និងកុមារកំពុង ហើយបង្កឱ្យជនបរទេសចេញពីសិទ្ធិរបស់គាត់ ហើយមិនកកោតខ្មាចដល់យើង»។ អ្នកដែលកំពុងគួរប្រាប់កំណត់អត្ថបទព្រះវិហារនេះ គឺអ្នកទាំងឡាយដែល «មិនកកោតខ្មាច» «ព្រះយេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារ»។ វិល្លីម មីឡូលី គឺជាទូតនៃទេវតាទីមួយ ដែលអំពាវនាវដល់មនុស្សឲ្យ «កកោតខ្មាចព្រះ»។ ការបដិសេធមូលដ្ឋានទាំងនេះ គឺជាការបដិសេធការកកោតខ្មាចព្រះ។

ដុបិត មើល ចុងនៃនោះកំពុងមក ជាចុងដែលនឹងឆេះដូចឡូកុលីង;
ហើយអស់អ្នកមានអំណត់ មនោហើយ និងអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តកំហុសអាក្រក់
នឹងទៅជាចំបាំងស្លឹក; ហើយចុងដែលកំពុងមកនោះនឹងដុតបំផ្លាញពួកគេចោល
ទូលព្រះបន្ទូលព្រះយេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារ
ដល់ចំណុចមិនទុកឲ្យពួកគេនៅសល់ទាំងឡាយមកឡើយ។ ប៉ុន្តែ
សម្រាប់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងកកោតខ្មាចនាមរបស់ខ្ញុំ
ព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិតនឹងរះឡើង
ដោយមានការប្រកាសឲ្យជានិច្ចនៅក្នុងសុលាបរបស់ទ្រង់;
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងចេញទៅ ហើយលូតលាស់ដូចកូនគោដដែលនៅក្នុងក្រោយ។
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងជាន់ឈរលើមនុស្សអាក្រក់;
ដុបិតពួកគេនឹងទៅជាជននៅក្រោមហាត់ដៃរបស់អ្នករាល់គ្នា
នៅក្នុងចុងដែលខ្ញុំនឹងផ្ទេរការនេះ ទូលព្រះបន្ទូលព្រះយេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារ។
ចូរចាំកុំភ័យរើសអើងរបស់ម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ
ដែលខ្ញុំបានបង្កគ្រប់គ្រាន់នៅពេលសម្រាប់អ្វីស្អាតដែលទាំងមូល ព្រមទាំងបញ្ចេញគុតិ
និងកុំភ័យកាត់សេចក្តីទាំងឡាយ។ មើល ខ្ញុំនឹងចាត់អំពើយ៉ាងហោរា
មកឯអ្នករាល់គ្នា មុនចុងដៃ និងគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំបានប្រាប់ព្រះយេស៊ូវមកដល់។
ហើយគាត់នឹងបង្កើតរបស់ឪពុកមករកកូនៗ
និងចិត្តរបស់កូនៗមករកឪពុករបស់ពួកគេ ក្នុងខ្ញុំមក
ហើយវាយផែនដីដោយបណ្តាសា។ ម៉ាទ្លាតិ 4:1-6។

- ការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរ (លោកុបុបតុតិ) និងចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរ (វិវរណៈ)។
- ការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ (លោកុបុបតុតិ) និងចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ (ម៉ាទ្លាតិ)។

- ការចាប់ផ្តើមនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី (ម៉ាថាយ)
និងចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី (វិវរណៈមុតងទៀត)។
- ការចាប់ផ្តើមនៃបន្ទាល់របស់យ៉ូហាន (ដំណឹងល្អរបស់យ៉ូហាន)
និងចុងបញ្ចប់នៃបន្ទាល់របស់យ៉ូហាន (វិវរណៈមុតងទៀត)។
- ការចាប់ផ្តើមនៃម៉ាទ្លាត និងចុងបញ្ចប់នៃម៉ាទ្លាត។
- ការចាប់ផ្តើមនៃដំណឹងល្អរបស់ម៉ាថាយ និងចុងបញ្ចប់នៃដំណឹងល្អរបស់ម៉ាថាយ។
- ការចាប់ផ្តើមនៃដំណឹងល្អរបស់យ៉ូហាន និងចុងបញ្ចប់នៃដំណឹងល្អរបស់យ៉ូហាន។
- ការចាប់ផ្តើមនៃដំណឹងល្អទាំងបួន និងចុងបញ្ចប់នៃដំណឹងល្អទាំងបួន។

នៅពេលយើងដកចេញនូវការចាប់ផ្តើម

ឬចុងបញ្ចប់ខាងព្យាករណ៍ដ៏ល្អប្រសើរយោងលើសពីមុតង

វាសូមចំណែកខ្លួនបែបនេះព្យាករណ៍ប្រាំបី ដល់គ្រូបង្រៀនកបញ្ចូលគ្នា

ហើយដាក់លើខ្លួនបីដំបូងនៃវិវរណៈ។ តើអំពីចុងបញ្ចប់នៃលោកុប្បត្តិវិញ?

លោកុប្បត្តិ ជំពូក ហាសិប បញ្ចប់ដោយមរណភាពរបស់យ៉េស៊ូ។

ដូច្នេះ យ៉េស៊ូប្រកាសលាបំ នៅពេលដែលលោកមានអាយុមួយរយដប់ឆ្នាំ

ហើយគោរពលាបំបង្គំបង្គំសាសនាពលោក

ហើយដាក់លោកក្នុងមឈូសនៃស្រុកអេស៊ីរុទ្ធ។ លោកុប្បត្តិ 50:26។

ជំពូកស៊ីបប្រាំបី បញ្ចប់ដោយការសោយទិវង្គតរបស់យ៉ាកុប។

ការសោយទិវង្គតរបស់យ៉ាកុប ដល់គ្រូបង្រៀនលើកឡើងជាមុននៃក្នុងជំពូកស៊ីបប្រាំបី

ហើយនាំទៅដល់ការសោយទិវង្គតរបស់យ៉េស៊ូប្រកាសនៃក្នុងខ្សែបន្តបញ្ចប់នៃជំពូកហាសិប

បានដាក់ក្នុងអាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា លើជំពូកបីចុងក្រោយនៃលោកុប្បត្តិ

ក្នុងនាមជាការបញ្ចប់នៃសៀវភៅលោកុប្បត្តិ។

មរណភាពទាំងពីរនេះ គ្រូបង្រៀនប្រើជានិមិត្តសញ្ញានៃការចាប់ផ្តើម

និងការបញ្ចប់នៃការជាប់ជាល្អលើយរបស់អ៊ីស្រាអែលនៃបុរសអេស៊ីប។ នៅដើមដំបូង

សាកសពរបស់យ៉ាកុបគ្រូបង្រៀននាំគ្នាឡើងវិញ ដើម្បីបញ្ចុះជាមួយបុព្វបុរសរបស់គាត់

ហើយនៅពេលម្ចាស់ចេញពីអេស៊ីប គាត់បាននាំយកសាកសពរបស់យ៉េស៊ូប្រកាស

ដើម្បីបញ្ចុះនៅក្នុងស្រែបញ្ចុះសពរបស់បុព្វបុរសរបស់គាត់។

ហើយម្ចាស់បានយកនូវអីងរបស់យ៉េស៊ូប្រកាសជាមួយខ្លួន

ដូចគ្នាគាត់បានផ្ទេរឱ្យកូនចៅអ៊ីស្រាអែលស្របច្បាប់យ៉ាងតឹងរ៉ឹងថា

ព្រះជាម្ចាស់នឹងយាងមកទស្សនាអ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដ

ហើយអ្នករាល់គ្នាគ្រូបង្រៀនយកនូវអីងរបស់ខ្លួនឡើងចេញពីទីនេះទៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។

និក្ខមន៍ 13:19។

ចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅលោកុប្បត្តិ គឺជាជំពូកចុងក្រោយ។

នៃក្នុងជំពូកស៊ីបប្រាំបី យ៉ាកុប (អ៊ីស្រាអែល)

បុរសព្រះពរលើកូនបុរសទាំងដប់ពីររបស់គាត់ ដល់គ្រូបង្រៀនកំណត់យ៉ាងច្បាស់ថា

ជាព្យាករណ៍អំពីអ្វីដែលកើតឡើងដល់កុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរនេះ នៅក្នុង

«ចុងចុងក្រោយ» នៃការជំនុំជម្រះស៊ីបអង្គកេ។

យ៉ាកុបបានហៅកូនបុរសទាំងឡាយរបស់ខ្លួនមក ហើយមានបុរសសន្មតថា
«ចូរបុរសមូលផ្តុំគុណមក ដើម្បីបិទឧក្រិដ្ឋបុរាណអ្នករាល់គ្នាអំពីអ្វីៗដែលនឹងកើតមានដល់
អ្នករាល់គ្នានៅចុងចុងក្រោយ។ ចូរបុរសមូលផ្តុំគុណមក ហើយស្តាប់ចុះ ឱ
កូនបុរសទាំងឡាយរបស់យ៉ាកុបអើយ; ចូរស្តាប់តាមអ៊ីស្រាអែល
ជាបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា»។ លោកុបបត្តិ 49:1, 2.

នៅក្នុង «ចុងចុងក្រោយ» នៃការជំនុំជម្រះស៊ីប៊ីអង់គេ
ព្រះអម្បាលសន្យាថាទ្រង់នឹងបុរសមូលផ្តុំកូនបុរសទាំងដប់ពីររបស់ទ្រង់
ដែលត្រូវបានគំរាងជាមួយរយស័កប្អូនពាន់នាក់នៅក្នុងកណ្តឱវិវរណៈ។
ពួកទាំងនេះហើយជាអ្នកដែលយ៉ូហានបានបង្ហាញនៅក្នុងកណ្តឱវិវរណៈ។
ពួកគេត្រូវបានបុរសមូលផ្តុំដោយការអំពាវនាវមួយពីយ៉ាកុប
គឺជាការអំពាវនាវពីបុរសតូចៗដើមកំណើតរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេត្រូវបានប្តាប់ឲ្យ
«ស្តាប់» និង «យកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់»។ នៅក្នុងចុងចុងក្រោយ
អ្នកទាំងឡាយដែលត្រូវបានគំរាងដោយកូនបុរសរបស់យ៉ាកុប «ស្តាប់» សារមួយ ហើយ
«យកចិត្តទុកដាក់» ឬដូចដែលយ៉ូហានមានបុរសសន្មតថា «កាន់ខ្ជាប់»
នូវសេចក្តីទាំងនោះដែលបានសរសេរនៅក្នុងនោះ។
នេះគឺជាការអំពាវនាវពីឪពុកទៅកាន់កូនៗ វាគឺជាសាររបស់អលើយ៉ា។ អ្នកដែលត្រូវបានហៅ
ត្រូវបានហៅថា «កូនបុរសរបស់យ៉ាកុប» ហើយក៏ត្រូវ
«យកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់អ៊ីស្រាអែល» ដែលជាឪពុករបស់ពួកគេផងដែរ។

អសោរ និងយ៉ាកុបនៅក្នុងម៉ាឡាគី គំរាងឲ្យព្រះហឫទ័យមានបុរាណ និងព្រះហឫទ័យលុង។
ការហៅនោះមកពីយ៉ាកុបជាបិតារបស់ពួកគេ និងអ៊ីស្រាអែលជាបិតារបស់ពួកគេ
ដោយបញ្ជាក់ថា នៅពេលការហៅចុងក្រោយត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ
មនុស្សស្របសុទ្ធជាអង្គប្រឹក្សាស្រីស្រី
ហើយជម្រើសត្រូវបានដាក់នៅក្នុងដៃរបស់ខ្លួនឯង ថាគេត្រូវជាតួនាទីរបស់យ៉ាកុប
អ្នកបោះបង្គោលឆ្នោត ឬអ៊ីស្រាអែល អ្នកឈ្នះ។
អ្វីដែលអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេផ្សព្វផ្សាយការជម្រើសរបស់ពួកគេ
គឺអំណាចបង្កើតដែលស្ថិតនៅក្នុងសារនោះ។ បុរសនិប្រើសារនោះត្រូវបានអាន ឮ
និងកាន់តាម នោះតាមរយៈអំណាចបង្កើតដូចគ្នានោះ
ដែលបាននាំឲ្យរបស់ទាំងអស់កើតមានឡើង
ពួកគេនឹងត្រូវបានផ្តល់បុរេទៅជាកូនរបស់អ៊ីស្រាអែល។ ការបដិសេធមិនព្រមស្តាប់
គឺជាការរក្សាទុកបទពិសោធន៍របស់យ៉ាកុប គឺអ្នកបោះបង្គោលឆ្នោត។

ការហៅឲ្យបុរសមូលផ្តុំដោយយ៉ាកុប
ដែលក៏ជាការហៅឲ្យបុរសមូលផ្តុំរបស់សារដែលត្រូវបានបើកក្នុងក្នុងក្រុង ផងដែរ
គឺជានិមិត្តសញ្ញាសំខាន់មួយដែលត្រូវយល់។ «បុរាណវិទ្យា» នៃលើវិវិធី ជំពូក ២៦ បង្ហាញថា
គុណបុរសមូលផ្តុំឡើយ លុះត្រាតែមានការបំបែកខ្ពស់ជាមុនសិន។
មួយរយស័កប្អូនពាន់ គឺជាពួកអ្នកដែលត្រូវបានបំបែកខ្ពស់ជាមុន
មុនពេលការហៅនោះមកដល់។ សេចក្តីពិតនេះ
ត្រូវបានបញ្ជាក់មុតងហើយមុតងទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូ ឱបណ្តាជាតិទាំងឡាយ
ហើយបុរសរាល់គ្នានៅក្នុងទាំងឡាយដែលនៅឆ្ងាយ ហើយចូរនិយាយថា
ព្រះអង្គគង់លើឈរកម្ពុជាអ៊ីស្រាអែលឲ្យខ្ពស់ខ្ពស់ និងបុរសមូលផ្តុំមកវិញ

ហើយការពារគាត់ ដូចជាអ្នកកងរាងកាយកុសលរុងរឿងរបស់ខ្លួន។ យេរេមា 31:10

កិច្ចចរាចរណ៍រៀងដដែលគួរឲ្យមានបន្ទុកឡើងវិញជាមួយនឹងមនុស្សមួយសន្លឹកស្រីបង្កើនពាន់នាក់ រួមបញ្ចូលទាំងព្រះបន្ទូលសន្យាថា
ព្រះនឹងសរសេរក្រឹត្យវិន័យរបស់ខ្លួនលើចិត្តរបស់យើង។ ប៉ុន្តែ
អស់អ្នកដដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រតិបត្តិកិច្ចការបង្កើតនេះសម្រាប់ពួកគេ នោះ
ពីមុនមកពួកគេបានគួរឲ្យខ្មាច់ខ្មោចយូរហើយ។

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ខ្ញុំម្តងទៀត ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖
«កូនមនុស្សអើយ បងប្អូនរបស់ឯង គឺបងប្អូនរបស់ឯង
មនុស្សក្នុងសាច់ញាតិរបស់ឯង និងពូជវង្សអីស្រាអែលទាំងមូល
សុទ្ធជាអ្នកដដែលប្រជាជននៃក្រុងយេរូសាឡឹមបាននិយាយទៅកាន់ថា
'ចូរចេញឲ្យឆ្ងាយពីព្រះយេស៊ូវទៅ
ដុំដីនេះបានប្រទានឲ្យយើងជារឿងកម្រសិទ្ធិហើយ។' ដូច្នេះ ចូរនិយាយថា
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖
'ទោះបីខ្ញុំបានបណ្តេញពួកគេចេញឲ្យឆ្ងាយទៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ
ហើយទោះបីខ្ញុំបានកំចាត់ពួកគេទៅក្នុងបណ្តាប្រទេសនានាក៏ដោយ
ក៏ខ្ញុំនឹងជឿជាក់ថាវិស័យសុទ្ធជាមួយសម្រាប់ពួកគេ
នៃក្រុងយេរូសាឡឹមដែលពួកគេនឹងទៅដល់នោះ។' ដូច្នេះ ចូរនិយាយថា
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖
'យើងនឹងប្រមូលអ្នករាល់គ្នាចេញពីចំណោមប្រជាជាតិទាំងឡាយ ហើយប្រមូលអ្នក
រាល់គ្នាចេញពីបណ្តាប្រទេសដែលអ្នករាល់គ្នាគួរឲ្យមានកំចាត់ទៅ
ហើយយើងនឹងប្រទានដីអីស្រាអែលដល់អ្នករាល់គ្នា។ ពួកគេនឹងមកដល់ទីនោះ
ហើយនឹងដកយកអស់ទាំងវត្ថុគួរសុំអប់រំពីមុនរបស់វា
និងអស់ទាំងអំពើគួរសុំអប់រំពីមុនរបស់វាចេញពីទីនោះ។
ហើយយើងនឹងប្រទានចិត្តក្នុងមួយដល់ពួកគេ
ហើយនឹងដាក់វិញ្ញាណថ្មីមួយនៅខាងក្នុងអ្នករាល់គ្នា;
ហើយយើងនឹងយកចិត្តក្នុងមួយចេញពីសាច់របស់ពួកគេ
ហើយនឹងប្រទានចិត្តសាច់ដល់ពួកគេ។' អសេគោល ១១:១៤-១៩។

មានអ្វីជាច្រើនទៀតដែលគួរនិយាយអំពីការប្រមូលផ្តុំនៃមួយសន្លឹកស្រីបង្កើនពាន់
ទាក់ទងនឹង «ការខ្មាច់ខ្មោច» ប៉ុន្តែជាមុនសិន
យើងគួរប្រមូលផ្តុំការពិចារណាអំពីសញ្ញាសម្គាល់នៃ Alpha និង Omega
នៃក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងប្រាំបួននេះ ដោយយើងកំពុងពិចារណា។

មានពីរក្រុមគួរឲ្យមានចំណាត់ចែងនៅក្នុងជំពូកបីចុងក្រោយនៃលោកុប្បត្តិ។
គឺមានក្រុមនៃអ្នកបះបោរ និងក្រុមនៃអ្នកបុរាណវិទ្យា។
ក្រុមទាំងពីរនេះសុទ្ធជាជនជាតិដើមដែលនិយាយថា នេះហើយជាផ្សារ
ចូរដើរទៅក្នុងនោះ ប៉ុន្តែក្រុមមួយបានបដិសេធមិនស្តាប់សំឡេងគ្រូ
ហើយមិនព្រមដើរទៅក្នុងផ្សារបុរាណឡើយ។
ក្រុមនៃអ្នកបះបោរនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ជំពូក ៤៨ ដល់ ៥០
គួរឲ្យមានចំណាត់ចែងដោយកុលសម្ព័ន្ធទីបី។

នៅដើមកំណើតនៃអីស្រាអែលបុរាណ មានកុលសម្ព័ន្ធទីបី
ហើយនៅដើមកំណើតនៃអីស្រាអែលសម័យទំនើប មានសិស្សសង្ឃបដិបត្តិ។

សិស្សសម្ភាសនាក្នុងក្បួនប្រកបកែឱ្យដាច់ពីសិស្សសង្ខេបពីរនាក់ផ្សេងទៀត
(ដូចជាសិស្សសម្ភាសនាក្បួនប្រកបកែឱ្យដាច់ពីកុលសម្ព័ន្ធជាផ្សេងទៀត)
ទាំងពីរនេះសុទ្ធជាជនិមិត្តសញ្ញានៃការបះបោរ។
បុរសស្រីរាយក៏បានហៅយូដាសដោយផ្ទាល់ថាជាពួកហ្មមចារីល្មើសល្មើមនាក់។

«មានសូមទៅអាក្រក់នៅក្នុងចំណោមស្រូវសាលី ហើយនឹងកងកែងមែនដូចនោះដែរ
ក្រុមពួកហ្មមចារីល្មើសនៅជាមួយនឹងក្រុមពួកហ្មមចារីប្រាជ្ញញា
ពួកអ្នកកងលែតមានបុរសនៅក្នុងភាគនេះរបស់ខ្មែរជាមួយនឹងចង្កៀងរបស់ខ្មែរ។
មានយូដាសម្ភាសនាក្នុងលោកលន់នៅក្នុងពួកជំនុំដំបូងនៃព្រះគ្រីស្ទមានបង្កកើតឡើង
នៅលើផ្ទៃដី ហើយនឹងមានយូដាសជាច្រើននៅក្នុងពួកជំនុំគ្រប់ដំណាក់កាលនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់នាង»។ Signs of the Times, October 23, 1879.

យូដាស អ៊ីស្ការីយ៉ូត ជាពួកហ្មមចារីល្មើសម្នាក់; គាត់ជាសូមទៅអាក្រក់
ហើយប្រើជាពួកហ្មមចារីល្មើស នោះក៏ជាអ្នកឡាអូឌីកដេវ។

«សភាពនៃព្រះវិហារ ដដែលគ្រូប្រកាន់តំណាងដោយពួកហ្មមចារីល្មើស គឺគ្រូប្រកាន់និយាយដដែលថា
ជាសភាពឡាអូឌីស»។ Review and Herald, August 19, 1890.

កូនបុរសទាំងពីររបស់យ៉ូសែប សុទ្ធជាតែមានទទួលព្រះពរពីយ៉ាកុប នៅក្នុងជំពូកស្រីបបូរ៉ាប៊ី
នៃលោកបុប្ផតុតិ ហើយចាប់ពីចំណុចនោះតទៅ ពួកគេត្រូវបានហៅថា
«កុលសម្ព័ន្ធជាអាក្រក់»។ ទោះជាយ៉ាងណាកុលសម្ព័ន្ធជាអាក្រក់ ឬមិនមែនក៏ដោយ
ពួកគេនៅតែជាសម្ព័ន្ធជាអាក្រក់ដដែល។ យូដាស អ៊ីស្ការីយ៉ូត ត្រូវបានជំនួសដោយម៉ាថាយ
ដើម្បីបំពេញទីដប់ពីរ ដដែលពីមុនជាទីកន្លែងរបស់យូដាស អ៊ីស្ការីយ៉ូត។
យូដាសជាសិស្សសម្ភាសនាក្នុងក្បួននេះ—នៅចុងបញ្ចប់នៃអ៊ីស្ការីយ៉ូតបុរាណ
មានសិស្សសង្ខេបពីរនាក់ ដូចជានៅដើមដំបូងមានកុលសម្ព័ន្ធជាអាក្រក់បីនាក់។

កូនបុរសរបស់យ៉ូសែប គឺអប្សេហាម (កុលសម្ព័ន្ធទីដប់បី)
បានក្លាយជានិមិត្តសញ្ញានៃការបះបោរ
នៅពេលកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ខាងជើងបានប្រមូលផ្តុំគ្នាគ្នាទៅរយ៉ូសែប
ហើយបានបង្វែរកែតម្រូវកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ខាងជើង និងកុលសម្ព័ន្ធទាំងពីរខាងត្បូង។
ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំព្យួរកំណត់អត្តសញ្ញាណអប្សេហាម កូនរបស់យ៉ូសែប
ថាជានិមិត្តសញ្ញានៃការបះបោរ ជំនួសបងប្អូនរបស់គាត់គឺម៉ាណាស?
ការបះបោរដដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអប្សេហាមចាប់ផ្តើមនៅក្នុងជំពូកស្រីបបូរ៉ាប៊ី
មុនពេលយ៉ាកុបប្រទានពរដល់កូនបុរសទាំងដប់ពីររបស់លោក។ នៅក្នុងជំពូកស្រីបបូរ៉ាប៊ី
យ៉ាកុបបានប្រទានពរដល់កូនបុរសទាំងពីររបស់យ៉ូសែបជាមុនសិន។
ពីព្រោះម៉ាណាសជាកូនច្បង
យ៉ូសែបរំពឹងថាពរដ៏ប្លែករបស់លោកគួរតែផ្តល់ឲ្យម៉ាណាស
ហើយយ៉ូសែបបានបះបោរប្រឆាំងនឹងការដដែលយ៉ាកុបផ្សព្វផ្សាយអប្សេហាម។

ការចាប់ផ្តើមរបស់អប្សេហាម ក្នុងនាមជាតំណាងនៃអ្នកកងលែតនៃព្រះបាទដូរីសតាំង
មានសក្តិភាពអំពីការបះបោរ ហើយទីបញ្ចប់របស់អប្សេហាម គឺជាការបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ
«បុរសដង» នៃលើវីនីយ ជំពូក ២៦ ចាប់ពីឆ្នាំ 723 មុន គ.ស. រហូតដល់ឆ្នាំ 1798។ នៅឆ្នាំ
723 មុន គ.ស. កុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ខាងជើង គឺនគរអប្សេហាម (ដដែលគេស្គាល់ផងដែរថា
អ៊ីស្ការីយ៉ូត) បានទទួលប្តូរមរណៈ ក្នុងនាមជានគរមួយនៃនាយព្រះគម្ពីរ។
ប្តូរមរណៈនោះបានចាប់ផ្តើមទំនាយអំពីពេលវេលាមួយ

ដដែលបានបញ្ចប់ដោយអំណាចសម្រេចហ្នឹង និងនគរបស់វា ទទួលរដ្ឋសមណៈនៃឆ្នាំ 1798។ រដ្ឋសមណៈរបស់អំណាចសម្រេចហ្នឹងនៃឆ្នាំ 1798 ជាបុរសទេសមុតាទុកជាមុននៃការដួលរលំចុងក្រោយរបស់ហាប៊ីឡូន នៅពេលស្រេចខាងជើងនឹង «មកដល់ទីបញ្ចប់របស់ខ្មែរ ដោយគុណនរណាម្នាក់» ក្នុង ដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១ ខ ៤៥។ ការបះបោរ និងការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូននៃថ្ងៃក្រោយ ត្រូវបានបង្ហាញជាបុរសទេសមុតាទុកជាមុនដោយការបះបោរ និងការដួលរលំរបស់អំណាចសម្រេចហ្នឹងនៃឆ្នាំ 1798 ដដែលជាអ្វីមួយដដែលត្រូវបានបង្ហាញជាបុរសទេសមុតាទុកជាមុនដោយការបះបោរ និងការដួលរលំរបស់នគរអប្សរាអិម (អិស្រាអែល) នៃឆ្នាំ 723 មុន គ.ស. ដដែលត្រូវបានបង្ហាញជាបុរសទេសមុតាទុកជាមុនដោយការបះបោររបស់យ៉ូស៊ែបចំពោះការបំផុសគំនិតពុយ ករណ៍របស់ឪពុកគាត់ ដូចដែលបានកំណត់សម្គាល់នៃចុងសង្រ្គាមលោកុបុបតុតិ។

ការបះបោរដដែលអប្សរាអិមជានិមិត្តរូបនោះ បានចាប់ផ្តើមឡើងពីការបះបោររបស់បិតារបស់គាត់ (យ៉ូស៊ែប) បុរសនឹងបិតារបស់ខ្មែរ (យ៉ាកុប)។ នៅទីបំផុត វានាំទៅកាន់ការបះបោររបស់កូលសម្ព័ន្ធទាំងដប់នៃភាគខាងជើង ដដែលនាំទៅកាន់ «ការខូចខាតខ្ទោចដដែលត្រូវបានកំណត់» ថាជា «បុរសដង» នៅក្នុងលំដាប់ជំពូក ២៦។ រយៈពេលនៃពេលវេលាដែលនគរខាងជើងត្រូវបានខូចខាតខ្ទោច ត្រូវបានបង្ហាញថាជាពិរយៈពេល។ មួយបញ្ចប់នៃក្នុងឆ្នាំ ៥៣៨ រីឯរយៈពេលបន្ទាប់បញ្ចប់នៃក្នុងឆ្នាំ ១៧៩៨ ហើយទាំងអស់នេះសុទ្ធតែជាអំពើអាក្រក់ កាន់សារដដែលត្រូវបានបើកត្រូវបានមុនពេលការសាកល្បងបិទនៃក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ។ សារនោះកំណត់អត្តសញ្ញាណការដួលរលំចុងក្រោយរបស់ហាប៊ីឡូន។ នៅគ្រប់ waymark នៃបុរសគុតិទំនាយរបស់អប្សរាអិម ការបះបោរត្រូវបានសម្គាល់។ ដូចគ្នានឹងការបះបោររបស់សិស្សទីដប់បី គឺយូដាស អិស្រាអែល។ នេះគឺជាសាក្សីពីក្នុងចំណោមសាក្សីទាំងឡាយដដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណខេត្តបីថាជានិមិត្តរូបនៃការបះបោរ ។ ប៉ុន្តែ គុណសម្បត្តិពិតប្រាកដសុទ្ធជាមួយក្នុងចំណោមទាំងនេះអាចត្រូវបានទទួលស្គាល់បានឡើយ បុរសនិមិត្តសុសម្បត្តិមិនមានឈ្មោះលើមូលដ្ឋានរបស់អាដវ៉ែនទីស្ត ដដែលត្រូវបានស្ថាបនាឡើងលើសេចក្តីពិតដំបូងដដែលមិនល្អរបស់រក្សាវិញ និងសេចក្តីពិតដំបូងដដែលអាដវ៉ែនទីស្តបានបោះបង់ចោល។

ការបញ្ចប់នៃសង្រ្គាមលោកុបុបតុតិ សុបត្តនានឹងខុសគ្រប់គំនិតទាំងអស់ផ្សេងទៀតដែលយើងបានកំពុងពិចារណា។ ដោយសង្ខេប៖

កាលពីដើមដំបូង ព្រះគ្រូឯកនៃសុចានស្តី គឺព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានផ្តើមជាសាក្សីចំពោះការបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី ដដែលត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះរាជបុត្រ ដដែលជាព្រះបន្ទូលផងដែរ។ ព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាមធ្យោបាយនៃការបុរសរីយ៍ទាក់ទងពីព្រះវរបិតាមកកាន់មនុស្សជាតិ ហើយព្រះបន្ទូល គឺជាផ្តល់តម្លៃគត់សម្រាប់មនុស្សជាតិក្នុងការបុរសរីយ៍ទាក់ទងជាមួយព្រះវរបិតា។ សាររបស់ព្រះវរបិតាត្រូវបានប្រទានដោយព្រះរាជបុត្រទៅកាន់ទេវតាកាព្យិយ៍ ដដែលបានជំនួសលូស៊ីហ្វើរ (អុកនាំពន្លឺ) បន្ទាប់ពីការបះបោររបស់លូស៊ីហ្វើរនៃសុចានស្តី។ កាព្យិយ៍នៃទទួលពន្លឺ ឬសារ ហើយនាំយកវាទៅកាន់ហោរាមុនាក់

ដដែលជាអង្គគតិសត្វបង្កកើតដ៏បរិសុទ្ធ ដដែលគួរឲ្យមានកំណត់តាំងឲ្យបញ្ចូលនូវសារពិព្រះវរបិតាទៅ
កាន់គ្រួសារនៃអង្គគតិសត្វបង្កកើតដ៏ល្អធូលាក់ចុះ។

សារដ៏ល្អធូលាក់ចុះនេះហៅរាងគួរឲ្យមានសរសេរចេញ

ហើយបន្តទាបមកគួរឲ្យមានបញ្ចូលនូវកាន់មនុស្សសត្វជាតិ។

នូវគ្រប់ជំហាននៃដំណើរការបុរាណវិទ្យាទាក់ទងនេះ សារគឺបរិសុទ្ធ

ហើយដោយហេតុនេះហៅរាងទាំងឡាយ ដដែលជាមនុស្សសត្វធូលាក់ចុះ គួរឲ្យបរិសុទ្ធ។ នៅចំណុច

ដដែលសារដ៏បរិសុទ្ធគួរឲ្យមានផ្សេងទៅក្នុងនៃរបស់មនុស្សសត្វជាតិដដែលមានធូលាក់ចុះ នោះមនុស្ស

សត្វជាតិមានលទ្ធភាពក្នុងការកាន់កាប់សារដ៏បរិសុទ្ធដោយដដែលមិនមានញឹកជាបរិសុទ្ធ។

ដូច្នេះ ពន្លឺនៃសារដ៏បរិសុទ្ធបង្កកើតទាំងពន្លឺ និងសច្ចក្នុងដីត។ នៅពេលសារ

នេះគួរឲ្យមានទទួលដោយអ្នកទាំងឡាយនៅក្នុងគ្រួសាររបស់មនុស្សសត្វដដែលមានធូលាក់ចុះ

វាមានអំណាចចូលប្រែឱ្យដដែលប្រើប្រាស់និងអំណាចដដែលមានបង្កកើតគ្រប់ទាំងអស់

ដដែលជាអំណាចដដែលរាប់ជាសុចរិតដល់អង្គគតិសត្វនោះ។

ការចាប់ផ្តើមនៃដំណើរការបុរាណវិទ្យាទាក់ទងនេះ

បង្កហេតុពិបាកបញ្ចប់នៃដំណើរការបុរាណវិទ្យាទាក់ទងនេះ។ ហេតុដូច្នេះ

បរិសារនោះគួរឲ្យមានស្តាប់ អាន និងកាន់ខ្ជាប់ នោះសារនោះនឹងបង្កកើតមនុស្សសត្វជាតិ

ដដែលមានធូលាក់ចុះឡើងវិញឲ្យទៅជាបង្កកើតព្រះរាជបុត្រ។

មានពរហើយ អ្នកដដែលអាន និងអស់អ្នកដដែលស្តាប់ពាក្យនៃនាយនេះ

ហើយកាន់តាមសច្ចក្នុងទាំងឡាយដដែលមានសរសេរនៅក្នុងនោះ

ដូចិត្តពេលរលោធិតមកដល់ហើយ។ វិវរណៈ ១:៣

យ៉ូហានបង្កហេតុមនុស្សសត្វជាតិដដែលមានធូលាក់ចុះក្នុង «ចុងចុងក្រោយ»

នៃការជំនុំដម្បះសិរីបរិសុទ្ធគេ ដដែលមានព្រលឹងមួយនៅខាងក្រោយពួកគេ

ហើយបរិសុទ្ធនឹងឆ្លើយប្រើប្រាស់សារដ៏ល្អនៃកាន់អតីតកាល។

អ្នកទាំងឡាយណាដែលទទួលសារនោះ

ហើយផ្ទេរឲ្យសារនោះមិនមែនជាផ្ទេរក្រៃមួយនៃជីវិតរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះទេ

ប៉ុន្តែជាជីវិតទាំងមូលរបស់ខ្លួន នោះពួកគេគួរឲ្យមានរាប់ជាសុចរិតនៅទីនោះ

និងនៅពេលនោះតម្លៃតង។ ការគួរឲ្យមានរាប់ជាសុចរិត គឺជាការគួរឲ្យមានផ្ទេរឲ្យបរិសុទ្ធ។

នៅពេលអ្នកទាំងឡាយដដែលអាន និងស្តាប់សារដ៏ល្អធូលាក់ចុះពីព្រះវរបិតា

ទទួលយកសារនោះ ហើយគួរឲ្យមានផ្ទេរឲ្យបរិសុទ្ធ

នោះគឺដោយអំណាចចូលប្រែឱ្យដដែលសុចរិតនៅក្នុងសារនោះ។

អំណាចចូលប្រែឱ្យនោះសម្រេចការងារនៃការផ្ទេរឲ្យមនុស្សសត្វគួរឲ្យមានរាប់ជាសុចរិត

នៅពេលមនុស្សសត្វដ្យូចជាអំបូរហៅមានដើម។ សារនោះបង្កើនពួកគេឲ្យបរិសុទ្ធ

ហើយស្តាប់សំឡេងនៅខាងក្រោយ ដដែលនាំទៅកាន់ផ្សារបុរាណទាំងឡាយ

ដដែលជាសច្ចក្នុងពិភពមូលដ្ឋាន។ សារនោះដឹកនាំពួកគេចូលទៅក្នុងសច្ចក្នុងពិភពទាំងអស់

ហើយនៅពេលពួកគេដើរតាមផ្សារបុរាណទាំងនោះ

ពួកគេកំពុងដើរលើផ្លូវរបស់អ្នកដដែលគួរឲ្យមានរាប់ជាសុចរិត។

វិធីផ្សាររបស់មនុស្សសត្វសុចរិត គឺដូចជាពន្លឺដ៏ភ្លឺច្បាស់នៃចង្កោ ដដែលភ្លឺកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ

រហូតដល់ចុងពេញបរិបូណ៌។ តែផ្សាររបស់មនុស្សសត្វអាក្រក់ គឺដូចជាសច្ចក្នុងដីត

ពួកគេមិនដឹងថា ខ្លួនដល់ដល់នឹងអ្វីឡើយ។ កូនអើយ

ចូរយកចិត្តទុកដាក់នឹងពាក្យរបស់អញ

ចូរផ្សព្វផ្សាយក្រៅពីរបស់ឯងមកស្តាប់ពាក្យទាំងឡាយរបស់អញ។

កុំឲ្យពាក្យទាំងនោះចេញពីភ្នែករបស់ឯងឡើយ

ចូរកុសាវាទុកនលៃកណ្តាលចិត្តរបស់ឯង។
ដុបិតពាក្យទាំងនោះជាជីវិតដល់អស់អុនកដលៃកយើង
ហើយជាសច្ចកុត្តិសុខសានុតដល់សាច់ឈាមទាំងមូលរបស់ពួកគេ។
ចូរកុសាវាទុកនលៃកយើងដោយអស់ពីការប្រុងប្រយ័ត្នទាំងអស់
ដុបិតបុរាណនៃជីវិតចេញមកពីវា។ ចូរដកមាត់ក្លែងកាចចេញឲ្យឆ្ងាយពីឯង
ហើយដាក់បបូរមាត់រៀបរយឲ្យនលៃកយើងឆ្ងាយពីឯង។
ចូរឲ្យកុនកែរបស់ឯងមើលទៅមុខគួររង់
ហើយឲ្យកុនកែរបស់ឯងសម្លឹងទៅមុខគួររង់ចំពោះឯង។
ចូរពិចារណាផលនៃជីវិតរបស់ឯង ហើយឲ្យផលទាំងអស់របស់ឯងមានតាំងមាំមួន។
កុំបែរទៅខាងសុដា ឬខាងឆ្វេងឡើយ ចូរដកជីវិតរបស់ឯងចេញពីអំពើអាក្រក់។
សុភាសិត ៤៖១៨-២៧។

អស់អុនកដលៃក្បែរមានរាប់ជាសុចរិតដោយសារព្រះសារដលៃមាននាំមកនោះ
ដលៃលើផលនៃកំណាងឲ្យពន្លឺកាន់តែក្រៃលីងឡើងជានិច្ច
ប៉ុន្តែតែនលៃនោះឯងផ្ទុយផលរបស់មនុស្សសាក្រក់ដឹកកាន់តែខ្ពស់តាមសមាមាត្រ។
ពន្លឺក្រៃចេញពីសច្ចកុត្តិដឹក។
អំណាចចូនប្រៃឱ្យដលៃមានបង្កគាប់ឲ្យមានពន្លឺនលៃដើមកំណើត
បង្កកើតផលដូចគ្នាលើមនុស្សជាតិនលៃចុងបញ្ចប់
ដូចដលៃពន្លឺមានផ្ទុយនលៃដើមដំបូង។
កុរមមនុស្សសលៃបដិសេធមិនស្តាប់សំឡេងពីខាងក្រោយ
ហើយដោយហេតុនោះមានផ្ទុយនលៃដលៃលើផលនៃកំណើត “ជំពប់”
នលៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រោះពួកគេជំពប់លើមុខគ្រឹះ
គឺជាមុខចាស់ដលៃមានសាកលុបហើយ។ សំឡេងនោះគឺជា អាល់ហ្សា និង អូមហេតា
ហើយនលៃពេលដលៃអស់អុនកដលៃក្បែរមានរាប់ជាសុចរិតពាក្យទាំងនោះ
ហើយបន្ទាបចិត្តរបស់ខ្លួនចំពោះពាក្យទាំងនោះ
ពួកគេកុសាពាក្យទាំងនោះនលៃកណ្តាលចិត្តរបស់ខ្លួន ដុបិត អាល់ហ្សា និង អូមហេតា
ប្រើចិត្តរបស់ពួកគេទៅរកបុព្វបុរស (អតីតកាល)
ហើយចិត្តរបស់បុព្វបុរសចង់អុនទៅចុងបញ្ចប់។

ផលរបស់មនុស្សសុចរិតគឺគួររង់ចាំ ឱព្រះអង្គគង់ទៀងគួររង់ចាំ
ព្រះអង្គចុះលើផលដ៏ផលរបស់មនុស្សសុចរិត។ មនែហើយ
នលៃកុនផលនៃសេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះអង្គ ឱព្រះយេស៊ូវ
យើងខ្ញុំមានរង់ចាំព្រះអង្គហើយ; សេចក្តីបំបាត់បុរាណនៃព្រលឹងយើងខ្ញុំ
គឺចំពោះព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ និងចំពោះការនឹកចាំដល់ព្រះអង្គ។
ដោយព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានបុរាណនៃព្រះអង្គនលៃពេលប៉ះ មនែហើយ
ដោយវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំនលៃខាងក្នុង ខ្ញុំនឹងស្រវឹងរកព្រះអង្គតាំងពីព្រលឹងឡើង;
ដុបិត កាលណាសេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះអង្គស្ថិតនលៃលើផលនៃដី
នោះអុនកស្រុកនលៃកុនលោកិយនឹងរៀនសេចក្តីសុចរិត។ អសោយ ២៦:៧-៩។

ព្រះជាមុចាស់ទ្រង់ចុះលើ ឬទ្រង់វិនិច្ឆ័យ អស់អុនកដលៃដលៃតាមផលរបស់មនុស្សសុចរិត
ហើយទ្រង់ផ្ទុយនលៃនលៃកុន «ចុងចុងក្រោយ»
នលៃពេលសេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់មាននលៃកុនផលនៃដី។
មនុស្សសុចរិតគឺជាអុនកដលៃមានរង់ចាំព្រះអម្ចាស់
កុនការបំពេញនៃពេលពន្យារនលៃកុនប្រៀបធៀបអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់។

សចេកុដីបុរាណបរិបទអស់អនុកងលែងពីតាមផល្លានចំណេះដឹងដលៃកចិនឡើង
គឺដើម្បីបិទទួលបានការយល់ដឹងអំពីព្រះនាមរបស់ទ្រង់ គឺអក្ខរកថាបស់ទ្រង់
ឲ្យកាន់តែច្រើនឡើងៗ។ អស់អនុកងលែងបានរង់ចាំព្រះអម្បាស់របស់ពួកគេ
គឺជាអនុកងលែងបុរាណសាស្ត្រមានចុងក្រោយ ពីព្រោះពួកគេជាអនុកងលែងបុរាណ
«សម្រុកពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រ» ដលៃជាក់ស្តែងជាសាខាខាងក្នុងដំបូងនិរ្តិយៈ ១៨
ហើយបន្តទៅមកតាមដោយសាខាខាងក្រៅទីពីរ។

[illegible]

នព្វេតលេខវេតានវិវរណៈជំពូក ១៨ មានចុះមកនលៃចុងទី ១១ ខកែញញា ឆនាំ ២០០១ កុមជំនុំ
អាជិនទិសចុងទីបុរំពិរមានបដិសធនារអំពារនារចុងកុរោយរបស់ខុលួនឲ្យគុឡបទលៃកាន់
ផលរបរណវិញ។ បនទាប់មក

វាក៏បានឈប់ផ្ទេរទឹកស្អាតដែលបានប្រែកម្រិតទឹកស្អាតនៅសហរដ្ឋអាមេរិកទៀត។ នៅចំណុចនេះ ដំណើរការនៃការសាកល្បងមួយបានចាប់ផ្តើមសម្រាប់អនុវត្តទាំងឡាយដែលបានផ្ទេរទឹកស្អាត ទទួលយកសារនៃសំណើដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នេះ ហើយបរិភោគវា

ដូចដែលបានកំណត់ទុកជាមុនដោយយុំហាន នៅពេលទម្រង់ការងាររដ្ឋបាល ១០
បានចុះមកនៅដើមកំណើតនៃចលនាអាជីវិទ្យា នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០។
បុរាណាភិបាលវិញ្ញាណ ដែលបានទទួលយកការទូរនាបន់ប្លែកស្មើគ្នាពី
នៅពេលសាររបស់ទម្រង់ការងាររដ្ឋបាលបដិសេធ នោះក៏បានដើរតាមគន្លងដើររបស់ប្លូត
ស្មើគ្នាគ្រប់ជំនឿនៃដើមកំណើតនៃចលនាអាជីវិទ្យា។

សុនដៃប្បុតស្ដេចងពិត បន្ទាប់មក

ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យដល់អស់អ្នកដទៃទទួលសារនៅក្នុងសៀវភៅតូច

ដល់ស្ថិតិនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទេវតា ក្នុងវិរាណៈ ជំពូក ១០។

ដំណើរការសាកល្បងនៅដើមកំណើតនៃអាជ្ញាធរទីស៊ីម ចាប់ពីឆ្នាំ 1840 រហូតដល់ឆ្នាំ 1844 តំណាងឲ្យដំណើរការសាកល្បងមួយនៅចុងបញ្ចប់នៃអាជ្ញាធរទីស៊ីម ចាប់ពីចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 រហូតដល់ចាប់ផ្តើមអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។

នរោកនិងបរវត្តតិសាសត្រដំបូងពីឆ្នាំ 1840 ដល់ឆ្នាំ 1844

និងក្នុងដំណើរការសាកល្បងដល់ឋានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001

នោះ គឺសមគាល់ការផ្តល់សេវាសម័យកាលនៃការចែកចាយព័ត៌មានអនុវត្តន៍

ដល់មានការកាន់កាប់មរតកនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនិងវប្បធម៌ ទៅកាន់កម្មអនុក្រងរឿងមួយ

ដល់ទទួលយកមរតកនប្បវត្តស្ដេចតង់ពិត។

អ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះសម្រាប់ការពិចារណាបស់យើងអំពីផលរូបរបស់អ្នកក្នុងលោករាប់ជាសុចរិត គឺថា នៅក្នុងបុរេវត្ថុនេះ៖

មានការខកចិត្តមួយដែលសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាពេលវេលា។ ក្នុងពេលនោះ ពួកអ្នកសម្លាប់គ្នាដង្ហែរដង្ហែរអម្បាលរបស់ពួកគេ

ហើយពេលនោះបញ្ចប់ដោយការបរិក្ខារសារនៃសម្បត្តិកណ្តាលអន្តរក្រុម។

ដំណើរការសាកល្បងនេះនឹងដើមកំណើតនៃអារនេទីស៊ីម

មានបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃសម្បត្តិកណ្តាលអន្តរក្រុមមានឈានដល់ទីបញ្ចប់ នៅចុងទី

22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ ដំណើរការសាកល្បងនៅចុងបញ្ចប់

នឹងបញ្ចប់សម្រាប់អ្នកក្នុងលោករាប់កំណត់ដោយយ៉ូហាន

នៅពេលចាប់ផ្តើមនៃសហគមន៍អាមេរិក។

សារនៃសម្បត្តិកណ្តាលអន្តរក្រុមនៅចុងបញ្ចប់ នឹងបញ្ចប់ដូចគ្នានឹងនៅដើមដំ

ហើយនៅដើមកំណើតនៃអារនេទីស៊ីម សារនៃសម្បត្តិកណ្តាលអន្តរក្រុម

គួរមានបរិក្ខារជាមុន មុនពេលដំណើរការសាកល្បងមានបិទបញ្ចប់។

សារនៃសម្បត្តិកណ្តាលអន្តរក្រុមនៅដើម

កំពុងគួរមានបរិក្ខារឡើងវិញឡើយនេះនៅចុងបញ្ចប់។

ក្រុមបុរាណវិទូដែលមានរាប់ជាសុចរិត ចូលទៅក្នុងសេចក្តីសង្ស័យជាមួយពួក៖

នៅពេលដែលក្រុមល្អដង្ហែរអាក្រក់ ចូលទៅក្នុងសេចក្តីសង្ស័យនៃសេចក្តីសុលាប់។

ទូរងមានបន្តចូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «នេះហើយជាការសម្រាក ដែលដោយការនេះ

អ្នករាល់គ្នាអាចឲ្យអ្នកនិយាយហត់មានសម្រាក;

ហើយនេះហើយជាការស្រស់ស្អាតឡើងវិញ» ប៉ុន្តែពួកគេមិនព្រមស្តាប់ទេ។

ប៉ុន្តែពួកគេបន្តចូលរបស់ពួកគេយល់ថា មានមកដល់ពួកគេជាបញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ

បញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ; បន្ទាប់មកបន្ទាប់ បន្ទាប់មកបន្ទាប់; តិចតួចនៃទីនេះ

ហើយតិចតួចនៃទីនេះ; ដើម្បីឲ្យពួកគេមានទៅ ហើយដួលថយក្រោយ

ហើយគួរហាក់បែក ហើយគួរជាប់អន្ទាក់ ហើយគួរចាប់យក។ ហេតុនេះ

ចូរស្តាប់ពួកគេបន្តចូលរបស់ពួកគេយល់ថា ចុះ អស់អ្នកដែលមើលងាយ

អ្នកក្នុងលោករាប់គ្រប់គ្រងបុរាណវិទូនេះ ដែលនៅក្នុងក្រុងយូសាឡីម។

ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមាននិយាយថា

«យើងមានផ្លូវសេចក្តីសង្ស័យជាមួយសេចក្តីសុលាប់

ហើយយើងមានព្រមព្រៀងជាមួយសុចរិតយ៉ូហានមនុស្សសុលាប់;

កាលណាការវាយប្រហារដ៏លិចលង់ក្នុងកាត់មក វានឹងមិនមកដល់យើងទេ;

ដូច្នេះយើងមានយកសេចក្តីកុហកផ្លូវទីតាំងជួររបស់យើង

ហើយមានលាក់ខ្លួននៅក្រោមសេចក្តីមិនពិត»។ ដូច្នេះ ពួកអម្បាលយល់ថា

មានពួកបន្តចូលដូច្នេះថា៖ «មើល យើងដាក់ថ្មមួយនៅលើយ៉ូសាឡីម៖

គឺជាថ្មដែលមានសាកល្បងហើយ ជាថ្មផ្សេងដ៏រស់សើចលំ ជាគ្រឹះដ៏មាំមួន;

អ្នកណាដែលជឿ នឹងមិនបញ្ចប់បញ្ចប់ឡើយ»។ អសោយ 28:12-16។

មនុស្សដែលមានរាប់ជាសុចរិត នាំសារបរិសុទ្ធនៃពាក្យបុរាណវិទូកាលអន្តរក្រុម

ទៅកាន់ក្រុមជំនុំ ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេបុរាណវិទូស្វែងរកទីពឹង

ខណៈដែលពួកគេហៅមនុស្សជាតិឲ្យចេញពីហាប៊ីឡូន។

«ដូច្នេះ ក្នុងកិច្ចការចុងក្រោយសម្រាប់ការព្រមានដល់ពិភពលោក នេះ

មានការហៅពីរយ៉ាងដាច់ដោយឡែក ទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។ សាររបស់ទេវតាទីពឹង គឺ៖

“ហាប៊ីឡូន មានដួលរលំហើយ មានដួលរលំហើយ ទីក្រុងដ៏ធំនេះ

ពីព្រោះនាងមានធុរៈវិធីសាសន៍ទាំងអស់
ជីកស្រានសែចក្រគីកំហឹងនៃអំពើបុរាណចាកសីលធម៌របស់នាង។”
ហើយនាងក្នុងសង្គមស្រីយ៉ាងខ្ពស់នៃសាររបស់ទេវតាទីបី
មានសង្គមមួយគួរឲ្យកត់សម្គាល់ស្តីពីស្ត្រីថា៖ “ចូរចេញពីនាងមក
បុរាណសុគតរបស់យើងអើយ
ដើម្បីបីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណែកក្នុងអំពើហិង្សារបស់នាង
ហើយដើម្បីបីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលបាននូវទេវតាមុនរបស់នាង។
ពីព្រោះអំពើហិង្សារបស់នាងមានឡើងដល់ស្ត្រីស្នាក់
ហើយព្រះមាននឹកចាំអំពើទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ។”» Review and Herald, December 6,
1892.

ពួកអ្នកដដែលចេញមកពីហាប៊ីឡូន
ហើយភ្ជាប់ខ្លួនជាមួយអ្នកដដែលកំពុងដើរលើផ្លូវនៃនុស្សសុចរិត
គួរឲ្យមានទទួលបានក្នុងហ្វូងតាមរយៈទឹកដីពិធីបុណ្យយុទ្ធមុជ
ដដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយព្រះនាមនៃភ្នំឯកស្នាក់។ ពួកអ្នកដដែលគួរឲ្យមានរាប់ជាសុចរិត
មិនថាជាពួកអ្នកដដែលកំពុងស្ថាប័នសារដដែលបានបុគ្គលនៃយុទ្ធនៃលើកនោះឬក៏ម៉ែ
ឬជាពួកអ្នកដដែលបន្ទាប់មកគួរឲ្យមានហៅឲ្យចេញពីហាប៊ីឡូន
ក៏សុទ្ធតែគួរឲ្យមានរាប់ជាសុចរិតដោយការទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
ការរួមបញ្ចូលគ្នានៃភាពជាព្រះនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
និងភាពជាមនុស្សរបស់មនុស្សនោះ គួរឲ្យមានសម្រេចឡើង
ដូចដដែលបានដាក់បង្ហាញជាគំរូ
នៃពេលព្រះគ្រីស្ទបានយកធម៌មុនជាតិមនុស្សសមកលើព្រះអង្គគុដ្ឋាន។
មួយរយសម័យបួនពាន់នាក់ គួរឲ្យមានតំណាងនៃលើសាក្សីពីររូប
គឺកូនបុរសទាំងដប់ពីររបស់យ៉ាកុប និងសិស្សទាំងដប់ពីររបស់ព្រះអង្គ។ ពួកអ្នករក
គួរឲ្យមានតំណាងដោយកុលសម្ព័ន្ធទីដប់បី និងសិស្សទីដប់បី។ “លេខដប់បី” ទាំងពីរ
ក្នុងគំរូទាំងពីរនោះ គួរឲ្យមានហៅឲ្យធុរៈវិធីជាបូជាច្រើនចំពោះព្រះ
ហើយពួកអ្នកដដែលបដិសេធការហៅនោះ គួរឲ្យមានតំណាងដោយអសោវ
ខណៈដដែលបុរសបុរសរបស់គាត់ គឺយ៉ាកុប តំណាងឲ្យពួកអ្នកដដែលទទួលយកការហៅនោះ។
អសោវ និងយ៉ាកុប ទាំងពីរនាក់ សុទ្ធតែតំណាងឲ្យអាជ្ញាធរនៃទីប្រាំពីរនិកាយឡើយ
នៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។
មួយក្រុមទទួលយកសារបរិសុទ្ធដដែលបានបញ្ជូនតាមរយៈសំណេរបស់ហោរា
ហើយគួរឲ្យមានផលសំបូរទៅជាអ៊ីស្រាអែល
ខណៈដដែលអសោវនៃតំណែងកុសាល្យមនោះរបស់ខ្លួន។

ដាក់ស្លាកដៃ នៅក្នុងបន្ទប់ទាំងបួននេះស្ថិតិពី អាល់ហ្វា និង អូមហេតា
មានអត្ថបទន័យច្រើនជាងនេះទៀត ពីព្រោះ
នេះគ្រាន់តែជាការសង្កេតឃើញខ្លះៗអំពីការចាប់ផ្តើម
និងទីបញ្ចប់ទាំងឡាយនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
បុរសគ្រីស្ទចំនួនបួនខ្ពស់ ដដែលតំណាងឲ្យបុរសគ្រីស្ទពុទ្ធករណ៍ចាប់ពីការបង្ក
រឹតរហូតដល់ការយាងមកលើកទីពីរ។ ខ្ពស់ពុទ្ធករណ៍ទាំងបួននេះ អំពីការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់ គួរឲ្យមានភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់នឹងខ្លួនបីដំបូងនៃវិវរណៈ ជំពូកទីមួយ។
ខ្លាំងបីនោះបញ្ជាក់ថាវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដដែលគួរឲ្យមានបើកគ្រឿងមុនពេលការសាកល្បងបិទបញ្ចប់

គឺជាការសម្របសម្រួលអំណាចចូលប្រើឱ្យត្រឹមត្រូវ។
តើមានអំណាចណាមួយដែលទៀតដែលអាចស្ថាបនាសក្តិសិទ្ធិសុមុតសុមាញ
ដល់តុលាការជាប់ចូលគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធជប់បែបនេះ ពីសក្តិសិទ្ធិច្បាប់នាក់
ដែលមានផ្ទុកដល់សក្តិសិទ្ធិរបស់ពួកគេចាប់តាំងពីសម័យលោកម៉ូស
ហ្វីតដល់សម័យលោកយ៉ូហាន អុនកេទ្រូលវិរណៈ?

ចូរដោះស្រាយកែច្នៃរបស់អុនកេទ្រូល ដុប៊ីតទីនេះជាឌីប៊ីស៊ុន។